

The background of the image features a rolled-up parchment scroll. A quill pen is positioned diagonally across the scroll, with its tip resting in a small, dark, hexagonal inkwell. Several drops of black ink have spilled from the inkwell onto the surface below it. The entire scene is set against a plain white background.

***Mazais
almanahs
„10 par
rakstīšanu”***

***UV
2015***

Trīs labas lietas

Trīs lietas, labas lietas – ir skaidRS jau no tautas pasakām. Trīs pamatkrāsas, trīs ceļu izvēles, trīs priedītes siliņā, trīs meitiņas māmiņai, trīs zelta ābeles, vienam TĒVAM TRĪS DĒLI ... MAZAJAM ALMANAHAM TRĪS GADI!

Pasakās trejādību apzīmē trīs ceļu izvēles, taču vēl precīzāk mēs to varam saprast pēc stāstiem par trīs tēva dēliem. Kad dēli ir izauguši, tie dodas Laimi meklēt, katrs ejot savu ceļu.

Pirmais tēva dēls zina, ko viņš grib, viņam viss ir skaidrs. Viņš ir gudrs

Otrais tēva dēls zina, ko viņš negrib, viņam viss ir skaidrs. Viņš arī ir gudrs.

Trešais tēva dēls nezina, ko grib un nezina, ko negrib. Viņš nav gudrs.

Pasakās viņu dēvē par muļķīti, un viņam jāiet tur, nezina kur, jāatnes to, nezina ko...

Ejot cauri pārbaudījumiem, muļķītis UZZINA, ko viņš grib un ko viņš negrib. Tieši atrisinot šo uzdevumu, viņš top par pilnīgu Cilvēku, par vislabāko un visgudrāko. Viņa centieni tiek atalgoti, laimi viņš atrod meklējumos.

Arī jūs, almanaha autori, vēl esat tikai sava radošā ceļa sākumā, jūsu darbiņi ir tik atšķirīgi, bet jūsu vienojoša ir interese par visu to, kas noris jums visapkārt, jūs vēl meklējat savus īstos vārdus, savus izteikšanās paņēmienus, lai visam, kas notiek jums apkārt, parādītu par īpašu un neatkārtojumu.

Mēs vēlam jums veksmi šajā meklējumu ceļā!

Almanaha veidotāji

Ziedu ceļojums

4.c klase

Aleksandrs Poplavskis

4.c klase

Kliņģerītes ceļojums

Kliņģerīte zeltainā, koši dzeltenā!

Tā ceļot grib un meklē draugus.

Ceļā sastop pienenes, tādas pašas dzeltenas,

Bites, mārītes un sliekas

Pasaulē tā redz, apbrīno un pēta.

Laimīga par redzēto savā dārzā atgriežas.

Uldis Zvirgzdiņš

4.c klase

Puķes ceļojums

Puķīte no Rīgas iet – mērķis viņai Kuldīga.
No Kuldīgas uz Saldu tā kusts ļoti mudīgi.
Saldū saldas bulciņas, tālāk ceļš uz Ķekavu,
Ķekavā tā apstāsies, citus draugus sagaidīs.
Ar draugiem ies uz Ulbroku un tad..
Un tad uz Rīgu atpakaļ ..un tad jau ceļš ir galā!

Ēriks Kozlovs

3.c klase

Rozes ceļojums

Vienam puikam puķupodā

Auga skaista rozīte.

Saulīte spīd lodziņā.

Rozīte grib dārziņā.

Ome brauc un vasarnīcu,

Rozīti tā līdzī ņem.

Stāda rozi dārziņā,

Kur jo skaista aug nu tā!

Laura Dvinska

4.c klase

Puķes, kas ceļo sapnī

Laukā vienreiz dzirdu es

Sarunājas pienenes:

-Gribam tā kā putni mēs

Ceļot un būt ārzemēs!-

Noplūcu tad tās ar domu:

Aizsūtīšu tās uz Romu,

Bet varbūt uz Brazīliju?

Dīvains man tas sapnis bija!

Elīna Rudzīte

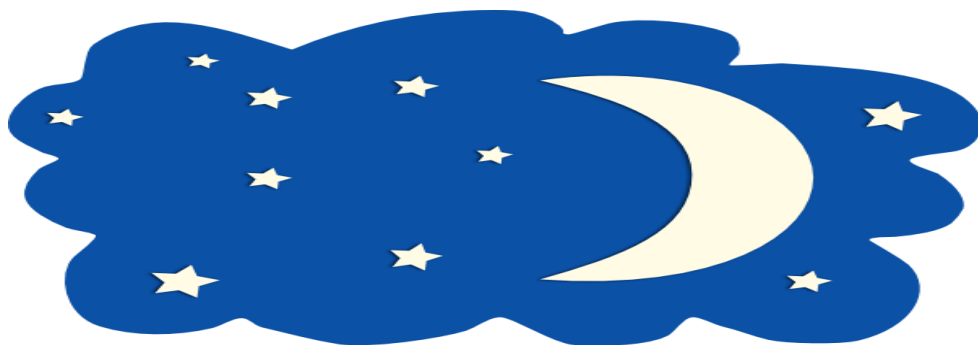
4.c klase

Puķuzirņa ceļojums debesīs

Kas to būtu domājis –
Mazs zirnītis no zemes izlēdis!
Dzinis asnu dzīvīgu
Un lapiņu pēc lapiņas ,
Ziediņu pēc ziediņa
Pret saulīti tas stiepis
Un mūsu acis priecējis.

Emīls Kaktiņš

4.c klase

Puķes draugi

Puķīte skaistā, puķīte sārtā,
Puķīte dārzā manā jaukā!
Draugi lieli un draugi mazi
Priecājas par to ik mīļu dienu.
Saule, mēness, debess zilā
Priecājas arī par to!
Slieka zemi rušina, skudra garām tipina,
Taurenis uz ziedlapiņas, bite medus meklējumos-
Mazai puķei draugu daudz,
Visus puķe kopā sauc.

Apmaldījies mežā

Apmaldījies nu gan es esmu
Lielā, zaļā, dziļā mežā!
Labi ka man palīdz kompass-
Iešu es uz Ziemeļpusi!
Ejot turp uz Ziemeļpusi,
Atrodu es puķu dārzu.
Draugus ieguvīs tur sev,
Devos es uz māju pusi.
Ak un vai! Apmaldījos nu gan es
Atkal lielā, zaļā mežā.

Brīnumpuķu ceļojums

Lielas puķes, mazas puķes

Ceļot izdomāja.

Tās visas nu no zemes raujas

Un ceļam kājas aun.

Tad pēkšņi visas apstājas,

Jo kurp lai tālāk iet?

-Uz Sabili!- tad viena sauc,

Tur stabuli mēs spēlēsim.

-Bet puķes stabuli nespēlē!-

-Mēs spēlēsim un būsim brīnupuķes!-

Un devās visas uz Sabili,

Lai spēlētu tur stabuli.

Toms Piliens

4.c klase

Puķu ceļojums

Kādā siltā vasarā

Puķes ceļā saposās.

Ceļā viņas satika senu, senu kaimiņu.

Kaimiņš bija rūķītis.

Tā vārdiņš bija Pūķītis.

Rūķītis viņām teica tā

-Paņemiet jūs maciņus un dodieties pa taciņu ,

Apceļojiet pilsētas, iepazīstiet Latviju!-

4.a klase

škola

Lana Anna Stroikova

Skola. Mana skola. Mācos Ulbrokas vidusskolā. Skola ir skaisti izremontēta. Tagad man skola patīk vairāk. Man Ulbrokas vidusskolā patīk peldēšanas stunda. Ulbrokas vidusskolā strādā jaukas, mīļas, satriecošas, atraktīvas skolotājas. Mana skola ir satriecoša un gudrību pilna.

Frenks Šenbergs

Skola. Mana skola. Manu draugu skola. Mana skola atrodas Ulbrokā. Man patīk manas skolas klasesbiedri. Es uz skolu braucu ar autobusu. Man patīk, ka manā skolā ir peldēšana. Manas mīļākās stundas skolā ir sports un peldēšana.

Einārs Muižnieks.

Rudens ... Skolas laiks. Manas skolas laiks. Tur es labi mācos. Skola ir liela mācību iestāde. Man nav zemākas atzīmes par astoņi. Man klasē ir daudz draugu, vismaz septiņi. Mums pusdienas ir tad, kad beidzas ceturtais stunda. Stundas, kuras man patīk visvairāk ir: sports un peldēšana. Man patīk skola, tāpēc, ka tajā var iegūt daudz draugu.

Roberts Ančerēvičs.

Skola. Mana skola. Skolā ir jāmācās. Skolā apgūst jaunas zināšanas. Mana skola ir ļoti moderna. Skolā ir labi draugi, kas palīdz. Mana skolotāja ir pati labākā uz pasaules. Viņa mums māca interesantas lietas un ir mūsdienīga. Skolotājam ir daudz

ideju, kurās viņa iesaista arī mūs. Domāju, ka arī citi skolēni gribētu mācīties mūsu jaukajā klasē!

Ričards Puķudārzs

Skola. Mana skola. Skolas ir foršas. Man ir vislabākā skola. Man mana skola ļoti patīk. Starpbrīžos man patīk sarunāties ar draugiem. Skolā man ļoti patīk saņemt stundās desmitniekus. Šogad mūsu foršā skola ir ļoti skaisti izremontēta.

Kristaps Dubrovskis

Skola! Mana skola. Es eju skolā! Tur iet mani draugi. Tur strādā arī mana skolotāja. Mana skola ir visskaistākā skola pasaulē! Tajā mācās vairāk nekā 700 mazi bērni. Mana skola atrodas ļoti skaistā vietā – ciematā „Vālodzes”.

Roberts Upmalis

Skola. Mana skola. Tā ir tik skaista kā debess! Tik jauka un spoža kā saule! Skola ir tik jauka kā lietuss! Bet kā var salīdzināt skolu ar grāmatām? Grāmatas ir tik baltas kā margrietiņas. Vai tas var būt, skola bez saules stara?

Diāna Magone

Skola. Mana skola. Mūsu skolēnu skola. Visu mūsu bērnu skola. Mūsu lielā, skaistā bērnu skola. Mūsu labākā, gudrākā, lielākā bērnu skola. Tā it pati, pati lielākā, gudrākā, skaistākā skola. Mūsu pati labākā, skaistākā, mīļākā, lielākā skolnieku skola.

Ainis Skrastiņš

Skola. Mana skola. Mana skaistā skola. Mana lielā un krāšņā skola. Tāda nu ir mana krāšņā skola, kā skolēna soma!

Edvards Vilciņš

Rudens

Rudens. Beidzot klāt! Beidzot rudens klāt! Viss ir tik krāšņs. Lapas sāk krist un krist. Rudens mūs pārsteidz ar sulīgajiem āboliem. Tas iepriecina ar skaisto dabas ainavu. Rudenī mēs vairāk laiku pavadām svaigajā, burvīgajā gaisā. Rudens man ir visvismīļākais un labākais gadalaiks!

Elizabete Ruska,

Mana skola

Sveicināti! Mūsu jaukā Ulbrokas vidusskola atrodas Ulbrokā, netālu no Rīgas. Mūsu saulainās skolas apkārtnē ir liels stadions. Tur mēs parasti sportojam. Netālu no skolas ir bērnudārzs „Karlsone”, bet blakus bērnudārzam ir kafejnīca. Mūsu krāšņajā skolā ir četri stāvi. Šovasar ceturtajā stāvā izbūvēja vēl dažas telpas. Mūsu klase atrodas stāvu zemāk – trešajā stāvā, ejot taisni. Mums ir ļoti paveicies ar skolotājām, jo visas ir aktīvas un prieka pilnas. Mēs droši varam teikt, ka šī skola ir vislabākā un krāšņākā, kā arī skolotājas ir visforšākās un aktīvākās!

Līva Grieta Juškēviča,

Edvards Vilciņš

Mana skola

Mēs mācāmies Ulbrokas vidusskolā, 4.a klasē. Skola atrodas Ulbrokā, Stopiņu novadā.

Skolas apkārtnē ir jauks mežs un liels sporta laukums. Skolas telpas ir lielas un krāšņas. Šogad mūsu skolā uzbūvēja dabaszinību kabinetu, kurā varēs veikt dažādus eksperimentus dabaszinībās. Mūsu skolā mācās ap septiņi simti skolēnu un ļoti daudz skolotāji. Mūsu klases skolotāju sauc Iveta Ozola. Viņa mums var iemācīt ļoti daudz ko vēlamies.

Kad mēs ejam uz skolu, tas mums sagādā lielu prieku un laimi!
Mūsu skola ir vislabākā!

Nils Kokorēvičs

Mana skola

Sveiki! Mūsu skola atrodas Ulbrokā. To sauc Ulbrokas vidusskola.

Skolas apkārtnē atrodas sporta laukums, autobusa pietura un mežs. Netālu atrodas arī bērnudārzs.

Skolā ir arī sporta zāle, peldbaseins, no 1-12. klasei, pulciņu telpas, skolotāju istaba.

Skolā ir jautri un labsirdīgi skolotāji. Ja nepieciešama palīdzība skolotāji palīdz. Arī

skolēni ir ļoti izpalīdzīgi. Mūsu skolā ir septiņi simti skolēnu. Stundās mācāmies

cītīgi, cenšoties visu izpildīt un neko neaizmirst!

Mūsu skola ir vislabākā!

Roberts Ančerēvičs

Mana skola

Manas skolas nosaukums ir Ulbrokas vidusskola. Tā atrodas Ulbrokā.

Mūsu skolas apkārtnē ir krāšņa un zaļa. Tur aug arī skaisti koki!

Mana skola ir moderna un liela, kurā mācās septiņi simti skolēnu. Skolas telpas ir skaistas un lielas. Skolēni nāk uz skolu mācīties. Skolotājas māca bērnus, lai bērni iegūtu jaunas zināšanas.
Mana skola ir forša, pamācoša un atšķirīga no citām.

SKAITAMPANTI

Frenks Šenbergs

Lācim medus salds kā miegs.
Vilkam zaķis kārums liels.
Zaķim vilks ir ienaidnieks.
Kaķim pele gardums labs.
Sunim kauls ir iecienīts.
Bet tev suns ir piesaistīts.
Viens, divi, trīs
Un tu esi stiprs vīrs!

Lana Anna Stroikova

Lācim medus gards,
Vilkam gaļiņa,
Zaķim kāpostgalva tika,
Kaķim bumbiņa,
Sunim kauliņš gards,
Bet tev mētelis jauns!
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs!

Kristaps Dubrovskis

Lācim medus gards,
Vilkam draugs ir Lords,
Zaķim garas kājas,
Kaķim nav mājas.
Sunim liels ir kauls,
Bet tev tas nav ļauts.
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs.

Elizabete Ruska

Lācim medus garšo,
Vilkam gaļa garšo,
Zaķim kāpostiņš un burkāniņš,
Kaķim peles garšo.
Sunim kauliņš gards,
Bet tev, bet tev –
Viens, divi, trīs
Un tu esi paēdis.

Roberts Ančerēvičs

Lācim medus,
Vilkam lapsa,
Zaķim kaķis,
Kaķim zaķis,
Sunim kaķis,
Bet tev es
Viens, divi, trīs
Un ai-ziet!

Edvards Vilciņš

Lācim medus baigi salds.
Vilkam kažoks baigi balts.
Zaķim līpas gals ir gaišs.
Kaķim ķepas ārā salst.
Sunim no tā visa prieks,
Bet tev pašam par to smiekls liels.
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs!

Roberts Upmalis

Lācim medus salds un gards.
Vilkam labs ir alutiņš.
Zaķim ir(a) burkāniņš.
Kaķim liels kamoliņš.
Sunim kauli pilnas malas.
Bet tev jauka māmiņa.
Viens, divi, trīs
Un tu esi mīļš.

Līva Grieta Juškēviča

Lācim medus, pedus
Vilkam pilkam,
Zaķim paķim
Sunim punim
Bet tev kārums liels
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs!

Oto Miezis

Lācim medus lielā mucā.
Vilkam zaķi.
Zaķim kaķi.
Kaķim zaķis.
Sunim kauls,
Bet tev brūns pleds.
Viens, divi, trīs
Un tu nenāksi ne drīz!

Daniela Vestfāle

Lācim medus kārumiņš.
Vilkam salds cukurītis.
Zaķim oranžs burkāniņš.
Sunim kauliņš,
Bet tev salda konfekte.
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs!

Einārs Muižnieks

Lācim medus, medum lācis,
Vilkam, kam gaļa,
Zaķim kaķu ēsma.
Kaķim zaķis, sunim kaķis.
Bet tad visi kopā:
Viens, divi, trīs
Un tu uzkāp zvēru akā.

Ričards Puķudārzs

Lācim medus pilnas rokas.
Vilkam labi bērniņi.
Zaķim gardi burkāniņi.
Zaķim skaista frizūra.
Sunim piena bļodiņa. Bet tev tētis ķīnietis,
Viens, divi, trīs
Un tu esi jauks!

Līga Lūse

Lācim medus gardumiņš,
Vilkam kaula gaļumiņš.
Zaķim kāpostgalva garda,
Kaķim piena bļoda pilna
.Sunim kauliņš,
Bet tev galdiņš!
Viens, divi, trīs
Un tu, gardum, parāties!

Ernests Paegle

Lācim medus burkā stāv.
Lācim pilnas bikses ledus un kad
Zaķim bailes, tad tik
Kaķim smaidiņš.
Sunim pilna būda tauku,
Bet tev tik uzdziedāt!
Viens, divi, trīs
Un tu esi tīrs!

Ainis Skrastiņš

Lācim medus un dzelonis dibenā.
Vilkam – zaķi.
Zaķiem – kaķi.
Kaķim – suns.
Sunim – cālis.
Bet tev – lapsa.
Viens, divi, trīs
Un tu esi – vīrs!

Mārtiņš Jānis Rencis

Lācim medus,
Reinim ledus.
Vilkam Milkam.
Zaķim Kaķim.
Sunim Jancim.
Bet tev, bet tev,
Viens, divi, trīs
Un tu esi brīvs!

Normunds Lecis

Mežā leca zaķis,
Satika tas kaķi.
Kaķis sakā tā:
Kur ir manas asakas?
Zaķis saka: nezinu ne nieka!
Zinu tikai ko no prieka!

Lūkass Lecis

Vāvere uz mežu skrēja,
Ciema suņi pakaļ rēja.
Aitas rāmi noskatījās,
Kā tie abi nesaskrējās.

Līva Grieta Juškēviča

Kurmis taisa alas,
Bebri sprostus.
Dzenis kokā kaļ,
Kaķis dzirnas maļ.

Rudens
No koka lapas raisās,
Un pa zemi kaisās.
Lapu kārtā braša,
Tā kā silta sakša.

Žurka ātri skrēja,
Neko nenoķēra.
Mamma šuva pogas,
Bērni lasa ogas.

Aitas ātri skrēja,
Visu sakrāmēja.
Man vēl gadiņš viens,
Nominatīvā piens.

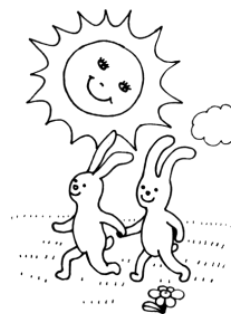
Mušā
Gribēju es noķert mušu,
Nez, kā noķēru es pušu.
Nezinu, kas notiek manās mājās,
Muša lidinās un baras.

Ričards Puķudārzs

Kaķis ķēra zaķi,
Zaķis ķēra kaķi,
Abi lēca, abi skrēja,
Ķēra, ķēra, nenoķēra.

Kad suns Guns gāja ēst,
Tas gribēja pīli plēst,
Bet pīle gribēja mīlēt,
Tāpēc gāja zīlēt.

Ernests Paegle

Katru dienu gaiļi gāja,
Un katru vistu aši rāja.
Un kad saimnieks mājās jāja,
To visi gaiļi aprunāja.

Frenks Šenbergs

Kaķis skrēja ar kājām,
Lai ātri tiktu uz mājām.
Nu tas teica viens,
Un atcerējās, ka jādzer piens,
Tad tas teica divi,
Un jau apēda zivi!

Mārtiņdienu gaidījām,

Edvards Vilciņš

Vecos rēgus baidījām!
Pīrāgus ar gaļu ēdām,
Lai nav laika lielām blēņām!

Kristaps Dubrovskis

Skraidīju pa visiem mežiem,
Noķēru zaķi ar dažiem ežiem,
Visi sauc pēc palīga,
Taču atbilde skan galīga.
Ķepainītis saka: nē,
Visi lido aizkrāsnē,
Nu es ar lielu prieku,
Notiesāju visu tā kā nieku,
Pat draugiem neatstājot
Gabaliņu lieku.
Visiem beidzot nāve klāt,
Jāsāk viss no gala sākt,
Priecīgs sēžu meža malā,
Mana pasaka ir galā.

Mārtiņš Jānis Rencis

Lācis meklē ogas,
Beigās atrod pogas,
Tā nu bēdīgs ticis,
Gultā iekšā ticis.
Bet kad rītā pamodās,
Lielie prieki padodas:
Atnāk kalps zaķītis,
Un tad lāci ieraudzījis,
Un aiz bailēm sastindzis.
Vilks kāpa priedē,
Divi ragi pierē,
Lapsa skaļi sauca,
Un pa pieri mauca.

Roberts Ančerēvičš

Vāverītei rieksti,
Mājai augsti griesti,
Viens, divi, trīs,
Un tu esi brīvs.

Noliktavas kaķis
Sakrausim mēs kastes
Gaidīsim mēs astes
Iekšā liksim sieru
Viršū liksim sietu
Paši stūrī iesim
Gaidīsim ka nāks

Oto Miezis

Un mājas jumta sēž kaķis,
Bet mežā dzīvo zaķis,
Sunim dzīve būdā,
Vilks ar lāci tutū!

Roberts Upmalis

Aitas skaļi blēja,
Kazas ātri skrēja,
Zirgi traki smēja,
Kaķis pakaļ lēca,
Kamēr nenoķēra!

Meža iemītnieki brīvi,
Un pavisam tīri.
Līdz kādu dienu vāju,
Izraudzījās sev māju.
Meža iemītnieki nav vairs brīvi,
Kopā sanākuši bikli stīvi.

Līga Lūse

Zaķis teica pasaku,
Kaķis ēda asaku,
Balodis vien smēja,
Kamēr vista dēja.

Daniela Vestfāle

Lāču pāris vilku silā,
Vāverīte kuplaste
Mežmalā čiekurus grauž.
Lapsa kasās, zaķis prasās,
Nu būs barga ziema,
Pasaka ir galā!

Ainis Skrastiņš

Kad mēness lec,
Tad gaudo vilciņš vecs,
Nepaiet ne sekundīte,
Kad ceļas gudrā pūcīš kundzīte,
Pārējie tik veļas,
Un naktis mums ir dziļas,
Lācis ir jau pamodies,
Vilks ar jau saposies,
Jau par vēl – nāk jau rīts,
Nakts dzīvnieki gulēt iet,
Tad rīta putniem kedas siet!

Einārs Muižnieks

Skatos es pa logu,
Dzenis knābā koku.
Lācis kāpa kokā,
Lielā bišu stropā.

Anna Iana Stroikova

Jāzepe Fāre
grib kļūt par spāri.
Jāzepe Kāja
grib kļūt par māju.
Jāzepe Diena
skrien pēc piena!
Jāzepe Skuba
taisa slepeno klubu.

Alīna Kusina

Zaķis, zaķis, zaķītis,
Ēd, ēd, ēd burkānu.
Visi saka: viens, divi, trīs,
Un tu esi brīvs!

Edmunds Veinbergs

Suns skaisti lēca,
Aitas skaļi blēja,
Putni ātri lido,
Bebri klusi zāgē.

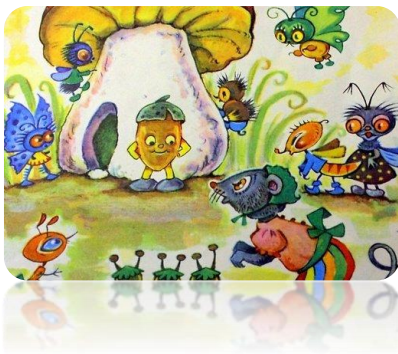
Alnim plati ragi,

Putnam gari spārni,
Vilkam īsas kājas,
Lapsai kupla aste.

Elizabete Ruska

Lācim liela ķepa,
Un vēl lāča spēks!
Lapsai gara aste,
Un vēl lapsas prāts!

Līva Grieta
Fuščēviča

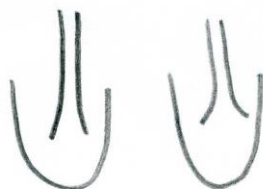
Ragana Smēķētāja.

Papildījums^{nā} par raganu Smēķētāju!

Sveiki! Mani sauc par raganu
Smēķētāju, Es esmu dašreizs ļoti
launa, vai dašreizs ļoti jauka.

Man patīk daudz un dažādas
riminālijas kā arī daudz neveseli-
gas uzkodas. Man ļoti patīk
smēķēt! Man teica, ka cigāri vālabo
veselību!

Ļa ko, ja bērniņi lasa šo īso
stāstu, tad zināt, ka labāk kļušu
mēsā nerādītēs!!!

Vēl informācija par vaganu
Smērētāju!

Viņai vēl bija
liela pumpa
uz deguna un
mazas
ūsas.

Viņa bija
launa,
vairbūt ne ļoti!

Beigas,
atceraties, ka vaganas
nav launas.

Reiz dzirdēja

vaganā, kuru sauca
par Smērētāju!

Viņa bija ļoti veca,
laikam no tā, ka daudzi smērēja
cigārus. Viņai bija lielas, ieteigsmīgas
zaļas acis un ļoti mazs ķermenis.

Līva Grieta
Jūskēviča

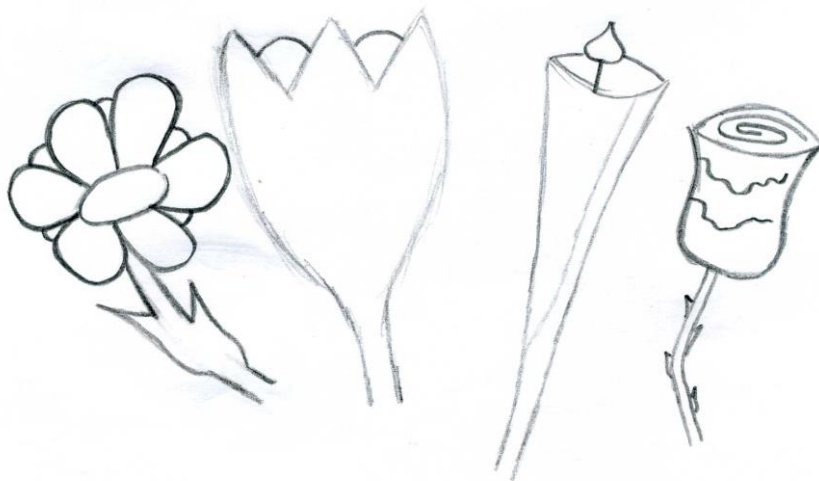
Māsa Plikpukainā.

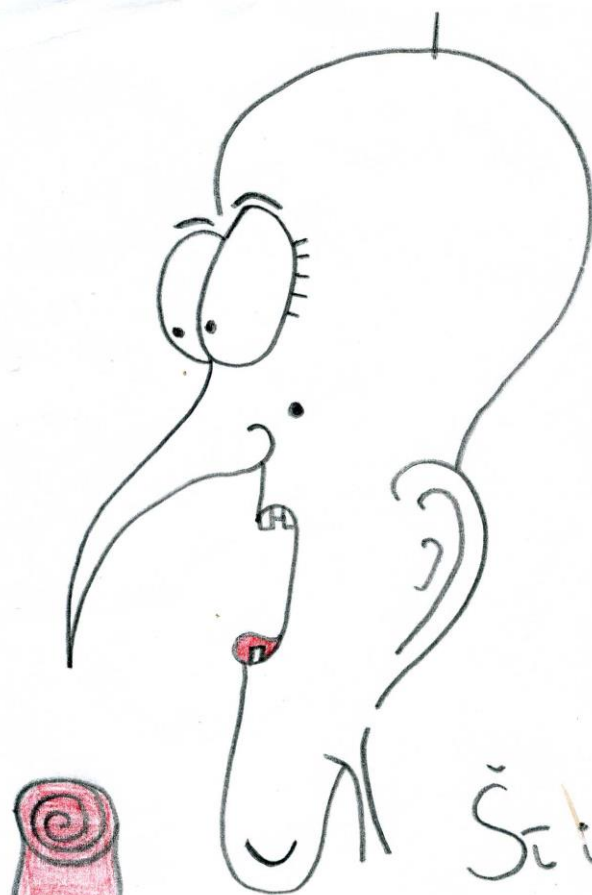
Reiz dzīvoja tāda ragana Plikpukainā,
viņai garšo puķes un patīk puķes.

Viņai ir garš deguns un galīgi
glīks pauris!

Viņa ir ļoti bailīga ragana, nekā
viņas māsa Smēķētāja.

Es teiktu labāk neturoties viņai,
Viņa jūs apēdīs, jo baidās, kā
nozags viņas gardās puķes.

Šī ir naganas
Smērētājas māsa,
Pļīpukainā.

Pļīpukainai naganai patīk puķes,
un garšas puķes.

Ko lai dara, ja māsar-tad māsar!

4.a klases bērnu vēstules savam talismanam par pavasara brīvlaikā izdarīto labo darbiņu ...

Manu mīlo pelīt!

Mani sauc Oto Miezis. Man ir 10 gadi un es mācos 4.a klasē. Pastāstīšu Tev par braucienu uz dzīvnieku patversmi. Kādā pavasara brīvdienas dienā, mēs ar ģimeni aizbraucām uz patversmi „Ulubele” Līčos. Patversmē mēs bijām ap pusdienlaiku. Mēs paņēmām sunīti vārdā Džesika un izvedām to pastaigā. Laikā no 12:00 – 14:00 katrs var atbraukt un izvest pastaigāt kādu sunīti.

Tādā veidā es izdarīju labu darbu. Ne visi sunīši tiek pastaigāties. Kaut vairāk cilvēku palīdzētu tiem!

Tagad teikšu – atā!

Oto

2015.gada 26.marts,

Dzidriņās.

Aunin^v Son!

Es esmu Roberts. Mācās Ulbrokas vidusskolā 4.^a klasē. Man ir desmit gadi. Man patīk dalea un dzīvnieki. Rakstu šo vēstuli, lai pastāstītu par labo darbu pabeigta brīdīnā.

21. martā kopā ar ģimeni apmeklējam Satvejas bīskopju semināru. Seminārā varēja iepazīties ar jauniem bīskopjiem. Mani ientresēja vasks, tā izgatavošana. Uzdāvinu, ka reissairā medu un vasku ievāc Kīnā. Satvejā audzē piecu šķirņu bērnu mātes. Pastāstīja varēja iegādāties mektāraugus, kas palīdz bērniem ievākt medu. Es nopirku facēliju. Tas ir augš ar ziliem ziediem. Mēs to sēsim, jo mana ģimene turēs bērnu saimes.

Domāju, ka bērnu labā palīgs mammai bīskopileā, bet pirms sāksim, mums vēl jāizlasa daudz grāmatas par bīskopību. Man sagādās prieku rūpes par bērniem, jo bērni mani iepriecinās ar medu. Ja es būšu rūpīgs saimnieks, medus būs ļoti garš!

Roberts Ancerevičs.
22.03.2015.
Salaspils.

Sveiks talisman - Čabo!

Raksta tev Lana Anna Stroikova. Es mācos Ulbrokas vidusskolas 4.klasē. Brīvajā laikā man patīk zīmēt. Es nodarbojos ar klavier spēli Mūzikas skolā. Rakstu, jo ļoti gribu pastāstīt par savu labo darbiņu pavasara brīvlaikā.

Kādā pavasara dienā es ar savu mammu Anitu nolēmām uzņemt mūsu kāpņu telpu. Kāpņu telpā dzīvo kaķītis - melns ar baltām ķepiņām. Kaķi sauc Čča. Tur, kur viņš gāja nokārtoties, mēs ielikām kastī ar speciālu smiltīm kurās sacietē. Mēs kāpņu telpu kārtīgi izmaksājām. Kaķim mēs nopirkām barību, kuru viņš labprāt ēd.

Man un citiem ir prieks par padarīto. Man šķiet, ka arī kaķim labāk patīk, ka viss ir sakopts. Paldies arī tev Čabo, ka uzklausi mani. Novēlu tev stipru veselību un gribu, darīt tikai labus darbus!

16.03.2015, Sauriešos.

Ar cieņu -
Lana Anna

Sveiks Dzeltensbumba!

Čau! Mani sauc Einārs Muižnieks un tu esi mans talismans.
Man ir desmit gadu. Es dzīvoju Uperlejos, mācos Ulbrokas vidusskolā.
Es rakstu, lai pastāstītu tev par saviem labajiem darbiem brīvdarā.
Nu klausies!

Trekdien, astoņpadsmitajā martā, Uperlejos es ciema draugiem
palīdzēju valīt florbola vārtus. Piektdien, divdesmitajā martā, Jaunciemā
palīdzēju savaī mārai valīt viņai piemērotu multeni. Sestdien, divdesmit
pirmajā martā uzturēju pūdiņas un mārai parādīju, kā valīt internetu
datorā, kas karas un kurā nav interneta. Sēkdien, divdesmit otrajā martā,
es uzpinu pūti vecmāmiņai.

Tagad laikam jāatdodas... Lai tu varētu iepriecināt vīrus
un arī pat būtu priecīgs! Tu arī vari darīt labus darbus. Atā!

Rakstīja
Einārs Muižnieks 16.

2015. gada 26. martā, Uperlejos.

Mīlā Svētā!

Sveiki, te tēr raksta Rīčards! Es tēr rakstu, jo gribas ar tērām
patērst.

Es domāju, ka šo skolas brīvlaiku esmu parādījis lietderīgi.
Katru dienu es ar tētā palīdzību un skolotājiem pildīju 5. klases
matemātikas uzdevumus darba lūstīnā, kuras var iegādāties grāmatnīcās.
Tū droši vien padomāsi, kam man tas vajadzīgs? Es to daru, jo man ļoti patīk
matemātika. Vienā no brīvlaika dienām es kopā ar tēti un brāli gājām tērā
pie mājas asfaltēto ceļu no rīemā sakaisītajām smiltīm un vājā skurkstīem
priekš skurkstīem. Tū Svētā, droši vien, atkal padomāsi, kam mums tas vajadzīgs.
Tūlēt pārtāstēsi. Mēs to parveicām tālēt, jo es ar brāli uz turieni lījam
braucēt ar skurkstīlīdām un skurkstīdām, bet kad asfaltis ir pieturēts, to darāt ir
ļoti grūti un gādā bēsi nosēst, Ehh Svētā, kā mums būtu nodējis tērā palīdzēt.
Šajā brīvlaika es apmeklēju 13. Starptautisko akordeonistu festivālu, kas
notika koncertzālē „AVE SOL”. Tur bija trīs no Itālijas, divi no Krēvijas,
Soli no Polijas. Tur bija ļoti skaista un nopietna mūzika. Tēr tūr patīktu,
Svētā!

Man kopā ar tērā bija daudz veiksmīgu dienu. Paldies arī citiem
bērniem piedāvot to pašu!

13.03.15.

Rīčards no
Dreilīniem.

Lābdien, mazā pelīte Birstīte!

Mani sauc Lana Anna Strāķova. Man ir desmit gadi, drīz jau paliks vienpadsmit. Brīvajā laikā man patīk zīmēt un spēlēt klavierēs. Es papildus eju Mūzikas skolā. Rakstu tev, jo vēlos pastāstīt par to, kā es sagaidīju un nosvinēju Lieldienas.

Ar savu ģimeni brīnīgi nosvinējām Lieldienas. Mēs citīgi krāsojām olas ar sīpolu mizām, diegiem un lapiņām. Olas sanāca ļoti skaistas! Beidzot pienāca Lieldienas. Es ar ģimeni izvēlējāmies sev skaistāko olu un sākas olu kauja. Uzvarēja mans brālis, bet tā ir tikai spēle. Tad mēs mīlojāmies ar speciālu lieldienu maizi - pasku. Otrajās Lieldienās mēs devāmies jaukā pastaigā gar jūru.

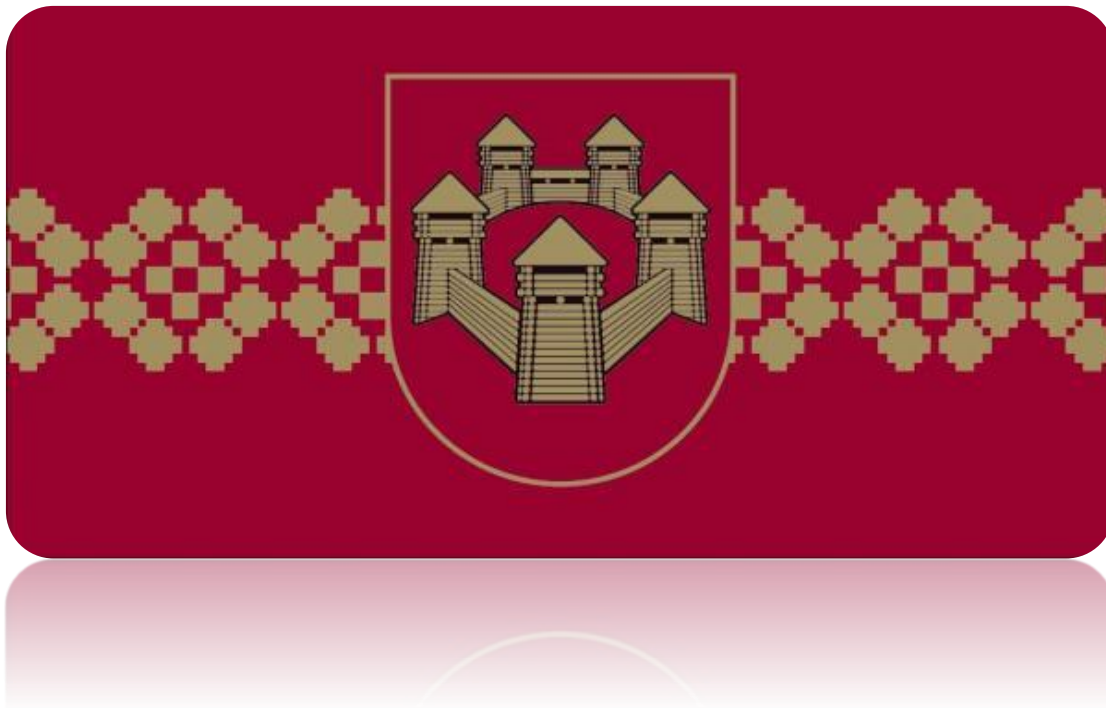
Man ļoti patīk Lieldienas! Tie ir vienīgi no maniem mīļākajiem sētkiem. Es novēlu visiem pavisamīgi saulainu nokārtojumu!

Ar cieņu,
Lana Anna

2015. gada 9. aprīlis.

iz.

„Ja es būtu Latvijas valsts prezidents”

4.A klases skolēnu domraksti

Sveiki! Mani sauc ***Einārs Muižnieks***. Man ir desmit gadi. Es dzīvoju Upeslejās. Eju 4.a klasē, Ulbrokas vidusskolā. Šodien man būs jāieņūtas prezidenta lomā, jo pastāstīšu par to, ko es darītu, ja būtu Latvijas valsts prezidents.

Ja es būtu Latvijas valsts prezidents, es ieviestu tādu likumu, ka skolās datorus varēs izmantot tikai mācībām, nevis to spēlēšanai. Es aizliegūtu valstī izkārt sūktas un aizvainojošas reklāmas. Palielinātu Latvijas neatkarību un aizsardzību, palielinātu labdarību skaitu skaitu Latvijā. To es darītu Latvijas labā. Lūk, trīs svarīgākās lietas, kuras es attīstītu valstī: Pirmais – attīstītu karavīru spēku (ar treniņiem), otrais – attīstītu patriotismu, trešais – attīstītu izglītību. Es izglītību attīstītu šādi: iedotu katram skolēnam planšetī, lai vieglāk mācīties (nevis spēlētu), iekļautu starpbrīžos kaut ko, lai bērns gribētu vairāk mācīties.

„Tauta, esiet patrioti, novērtējiet to, kas jums ir un to, ko arī dod!”

Es esmu ***Oto Miezis*** un es šodien pastāstīšu, ko es darītu, ja es būtu Latvijas valsts prezidents.

Es valsts labā palīdzētu cilvēkiem, kuriem ir veselības problēmas. Es palīdzētu ziedot naudu. Manuprāt, trīs galvenās lietas varētu būt: aizstāvēt savu valstī, būt labam cilvēkam un rūpēties par valsts iedzīvotājiem, lai viņi dzīvotu laimīgi.

Es atbalstītu skolas, iedodot i-pad, lai bērni būtu gudrāki caur i-pad, kurā ir matemātikas reizrēķins un citas programmas.

Es novēlu, lai tauta vienmēr būtu laimīga!

Mani sauc ***Nīls Kokorevičs***. Es esmu Latvijas valsts prezidents. Es Latvijas labā samazinātu cenas veikalos, lai būtu visiem lielākas algas un veciem cilvēkiem pienācīga pensija.

Palīdzētu trūcīgajiem cilvēkiem, kuriem nav kur dzīvot, un iedotu viņiem ēdienu. Un lai nekad nebūtu karš. Un izveidotu savu valūtu.

Ja es būtu Latvijas valsts prezidents, tad cilvēkiem būtu droša sajūta!

Labdien! Es esmu **Lūse Līga**, Jūsu valsts prezidente!

Es šajā laikā, kamēr būtu prezidente, palīdzētu Latvijas skolām, jo ir zināms, ka valdība nepalīdz skolām, jo paši tajās vairs neiet. Bet tas nav attaisnojums, kāpēc nevarētu palīdzēt skolām.

Es attīstītu šādas trīs lietas:

- 1) Skolā skolotājus.
- 2) Atjaunot cukura ražotnes.
- 3) Uzņēmumus.

Izglītība būtu jāattīsta ar jauniem skolotājiem.

Esiet stipri un ar vienotām idejām!

Sveiki! Mani sauc **Lūkass Lecis**. Es esmu nākamais Latvijas prezidents.

Es Latvijas labā ieviestu likumu, kas liktu pārdot ekoloģiskās mašīnas par zemāku cenu, lai katrs varētu tās atļauties, pilnīgi katrs naudu pelnošais cilvēks Latvijā!

Es ieviestu vēl trīs lietas: mīlestību, drošību, veco ļaužu un slimo bērnu aprūpi bez maksas.

Sveiki! Mani sauc **Elizabete Ruska**. Es ļoti gribētu būt valsts prezidente.

Kad es būtu prezidente, es palīdzētu slimajiem bērniem. Ja es būšu prezidente, es palīdzēšu nabaga ģimenēm un vēl skolām, nabagiem. Es, būdama prezidente, cienīšu un mīlēšu Latvijas izglītību.

Bet, ja es nebūšu valsts prezidente, es novēlu, lai atrod cilvēku ar tik labu sirdi kā man!

Sveiki! Mani sauc **Edvards Vilciņš**. Šodien es jums pastāstīšu, ko es darītu, ja es būtu Latvijas valsts prezidents!

Ja es būtu Latvijas prezidents, es būtu ļoti laimīgs, jo manu vārdu un uzvārdu zinātu visi cilvēki, kuri dzīvo Latvijā. Latvijas labā es dotu iespēju vieglāk pieteikties kādā amatā vai darbā un dotu atļauju taisīt vairāk pasākumu. Es kā valsts prezidents attīstītu biznesu, zināšanas un gribasspēku. Es Latvijas izglītību atbalstītu, pieņemot pareizos likumus, lai ikviens Latvijas pilsonis varētu iegūt visaugstāko un vislabāko izglītību.

Es tautai novēlu, lai visi būtu gudri un izglītoti!

Labdien! Mani sauc **Lana Anna Stroikova**. Man ir desmit gadi, mācos Ulbrokas vidusskolas ceturtajā klasē. Es Jums vēlētos pastāstīt, ko es darītu, ja būtu prezidente.

Es Latvijas labā nepiesārņotu mežus, pilsētas, ciematus, upes un uzsauktu cilvēkiem, ka tā darīt nedrīkst. Es kā prezidente atbalstītu zinātni, lai būtu garšīgas zāles. Ja es būtu prezidente, es ieviestu atpakaļ latus, jo tie ir daudz vērtīgāki. Vēl kā prezidente es ieviestu bezmaksas augstāko izglītību. Palīdzētu veciem cilvēkiem un dzīvniekiem.

Cieniet un mīliet mūsu valsti – Latviju, tad viss viss būs labi!

Labdien! Esmu **Frenks Šenbergs**.

Būdam Latvijas valsts prezidents, es saīsinātu stundu laiku skolās. Vēl es palielinātu visiem algas.

Trīs svarīgākās lietas, kuras es attīstītu valstī:

- Pastiprinātu apsardzi valsts robežās.
- Vairāk atbalstītu ģimenes ar bērniem.
- Dotu naudu dzīvnieku patversmēm.

Izglītībā es atbalstītu, lai skolās vairāk būtu sporta stundas.

Tautai es novēlu – turēsim tīru un sakoptu Latviju!

Labdien! Es esmu **Ainis Skrastiņš**, Latvijas valsts prezidents!

Es Latvijas valsts labā darītu visu iespējamo, bet ja runājam par attīstību, tad es attīstītu trīs lietas: skolas, bibliotēkas un zinātnes centrus. Es arī daudz attīstītu izglītības centrus.

Es jums novēlu, lai katra diena Latvijā būtu jauka un spoža, goda pilna! Uz redzēšanos, mana tauta!

Labdien! Mani sauc **Ernests Paegle**. Es mācos Ulbrokas vidusskolā 4.a klasē.

Ja es būtu Latvijas prezidents, es pazeminātu nodokļus, paaugstinātu algas un pensijas. Trīs svarīgākās lietas, ko es darītu Latvijas labā, būtu: tīrītu Latviju no atkritumiem, palīdzētu slimajiem bērniem un Latvija būtu ļoti ekoloģiska valsts. Es uzceltu vairāk universitātes un rūpnīcas.

Lai dzīvo Latvija!

Labdien! Mani sauc **Roberts Upmalis**, es mācos Ulbrokas vidusskolas 4.a klasē.

Latvijas ir mana Dzimtene. Es esmu lepns, ka esmu piedzimis Latvijā.

Es kā valsts prezidents, nestu Latvijas vārdu pasaulē, lai citu valstu iedzīvotāji zinātu Latviju.

Trīs svarīgākās lietas, ko es vēlētos paveikt:

- 1) Lai mūsu cilvēki labāk dzīvotu, es veicinātu jaunu uzņēmumu veidošanos. Tas ir svarīgi, jo veidosies jaunas darba vietas, cilvēki varēs vairāk nopelnīt naudu;
- 2) Es slēgtu visus bērnu namus un bērnīniem, kuri tur dzīvo, atrastu ģimenes;
- 3) Es saliedētu visu tautību cilvēkus, kuri dzīvo Latvijā. Lai visi – latvieši, krievi, ukraiņi u.c. kļūtu par īstiem mūsu valsts patriotiem.

Izglītības sistēmu Latvijā es attīstītu šādi:

- 1) Atstātu darbā tikai tos skolotājus, kuri dara savu darbu no sirds;
- 2) Es mācību procesā ieviestu vairāk praktisku nodarbību.

Mana tauta, esiet satīcīgi! Lai mūs nekad neskartu karš!

Es esmu **Roberts Ančerēvičs**. Esmu parasts lauku zēns no Salaspils. Man ir 10 gadi. Mācos Ulbrokas vidusskolā 4.a klasē.

Ja es būtu valsts prezidents, man būtu laba izglītība. Es pārzinātu dažādas valsts lietas un nekad nemelotu cilvēkiem.

Pirmā lieta būtu uzklaut cilvēkus un saprasts viņu vajadzības. Otrā būtu, lai visiem būtu labi apmaksāts darbs. Trešā un pati galvenā lieta būtu, lai katram bērnam būtu iespēja dzīvot savā ģimenē.

Latvijas izglītību es ar naudu neatbalstītu, taču brauktu uz skolām kopā ar pazīstamiem, populāriem cilvēkiem, kuri būtu paraugs bērniem.

Gribētu, lai mūsu valsts prezidentu mīl visi. Es novēlētu prezidentam būt drošam, stingram savos lēmumos un ļoti stipram.

Labdien! Mani sauc **Ričards Puķudārzs**. Es mācos Ulbrokas vidusskolā 4.a klasē. Es savus pienākumus skolā un ārpus tās cenšos pildīt uzcītīgi un godprātīgi. Vienmēr esmu gatavs morāli atbalstīt, palīdzēšu jebkuros darbos, cik tas būs manos spēkos.

Ja es būtu Latvijas valsts prezidents, es savu darbu sāktu ar to, ka samazinātu nodokļus, palīdzētu vietējiem ražotājiem, lai tie varētu ražot daudz vairāk dažādu preču. Es to darītu tāpēc, lai Latvijas pilsoņi gribētu atgriezties dzimtenē.

3 svarīgākās lietas, kuras es kā prezidents attīstītu valstī, būtu: taisnīgus nodokļus, darba ražīgumu un vairāk darba vietas. Lai attīstītu Latvijas izglītību, es palielinātu algas skolotājiem, lai tiem nebūtu jādodomā, kur nopelnīt vairāk naudas, bet lai ar prieku varētu strādāt vienā skolā un dot zināšanas bērniem.

Es novēlētu mūsu tautai būt taisnīgiem vienam pret otru, būt stipriem un nezaudēt gribas spēku nākotnes uzlabošanā!

3.b klase

Tu esi mans draugs

Mana draudzene

Mēs iepazīnāmies 1.klases sākumā. Es viņu ievēroju jau skolas autobusā. Kad gājām pa celiņu uz skolu, viņa izskatījās ļoti nopietna. Bet vēlāk izrādījās, ka viņa tāda nemaz nav. Manu draudzeni sauc Una.

Unai ir brūni mati un zaļģanas acis. Viņa ir gara auguma meitene.

Una mēdz būt dažāda – citreiz jautra un priecīga, citreiz nopietna. Kopumā viņa ir dzīvespriecīga. Reizēm mana draudzene ir arī nesaprotīga, dažreiz viņai patīk lielīties, bet tas nekas. Una prot citus novērtēt.

Es ļoti ceru, ka mūsu draudzība nekad neizzudīs. Lai gan dažreiz es saku, ka ar viņu vairs nedraudzējos, patiesībā es nemaz tā nedomāju. Man patīk ar Unu draudzēties un es ceru, ka viņa arī tā domā.

Mana draudzene

Manu draudzeni sauc Katrīna. Mēs iepazīnāmies bērnudārzā. Mēs ilgu laiku gājām vienā grupiņā, tāpēc arī kļuvām par ļoti labām draudzenēm.

Katrīnai ir brūnas acis un brūni mati. Viņai ir skaists smaids un vaigos bedrītes. Es ļoti bieži viņu redzu smaidīgu. Mana draudzene vienmēr skaisti ģērbjas. Viņai ir kopti un sapīti mati.

Katrīna ir sportiska meitene. Viņa labi mācās, ir gudra. Viņa ir čakla meitene. Katrīna ir draudzīga, jo viņai apkārt ir daudz draugu un to var redzēt. Viņa vienmēr izpalīdz, ja kādam tas ir nepieciešams.

Es vēlos, lai mūsu draudzība neizzūd. Lai tā notiktu, mums labi jāsadzīvo.

Mans draugs

Manu draugu sauc Gustavs. Es ar viņu sadraudzējos, jo mūsu vecāki draudzējas. Ar Gustavu vienmēr ir interesanti, jo mums abiem ir līdzīgas īpašības.

Manam draugam ir gaiši brūni mati un tumši zilas acis. Viņš ir mazliet īsāks nekā es. Viņš mācās 1.klasē.

Gustavs ir izpalīdzīgs, jautrs, labsirdīgs un draudzīgs. Ir bijušas daudzas reizes, kad mēs viens otram palīdzam. Arī es esmu labsirdīgs, tas mums abiem ir kopīgs. Mums kopā vienmēr ir jautri.

Es gribētu, lai mūsu draudzība saglabātos ilgi, jo, ja nav draugu, tad dzīvē būs garlaicīgi. Vēl es gribētu, lai mēs abi būtu laimīgi!

Mans draugs

Es iepazīnos ar savu draugu, jo viņš dzīvo man kaimiņos. Viņu sauc Artis.

Artim ir gaiši mati un zilgas acis. Drīz viņam paliks desmit gadi. Mana drauga mīlākā krāsa ir zaļa, tāpēc viņš visbiežāk nesā zaļas drēbes.

Artim ir daudz labu īpašību. Viņš ir labsirdīgs, jo viņam nav vienalga, kas ar mani notiek. Parasti Artis cenšas man palīdzēt. Mans draugs ir jautrs, viņam patīk jokoties. Mums abiem patīk kopā rotaļāties, tas ir interesanti. Artis ir arī gudrs.

Es ļoti gribētu, lai mēs vēl ilgi paliktu labi draugi.

Mana nākotnes profesija

Es vēlos kļūt par gleznotāju, jo brīvajā laikā man vislabāk patīk zīmēt. Man tas ļoti labi padodas. Zīmēšana šobrīd ir mans vaļasprieks.

Savā profesijā man būs jāzīmē vai jāglezno dažādas lietas. Ar saviem darbiem man būs jāiepriecina cilvēki. Ar mākslas darbiem var pelnīt arī naudu. Es gribētu būt slavena māksliniece.

Lai es varētu kļūt par labu mākslinieci, man būs jābūt pacietīgai, lai varētu gleznot lielus un smalkus darbus. Būs jābūt arī neatlaidīgai, lai iesākto nepamestu pusdarītu.

Lai mana iecere piepildītos, man jau tagad daudz jātrenējas un aktīvi jāapmeklē mākslas skola. Brīvajos brīžos jāmacās jauni zīmēšanas veidi. Ja kaut kas nesanāk, jāmēģina vēlreiz.

Es ceru, ka manas ieceres kļūt par mākslinieci piepildīsies!

Mana nākotnes profesija

Es vēlos kļūt par interjera dizaineri, jo šī profesija ir saistīta ar zīmēšanu un radošu darbu. Man patiktu iepriecināt cilvēkus ar savu veikumu.

Savā profesijā man būs pēc pasūtītāja pieprasījuma jāuzskicē, kā izskatīsies telpas iekārtojums, kādas būs sienas. Man būs jādodas uz veikaliem iepirkt visas nepieciešamās preces, arī mēbeles telpai.

Man šajā profesijā būs vajadzīga pacietība un arī drosme, jo varbūt telpas dizaina tapšana aizņems ļoti daudz laika un ievilksies garumā. Drosme man būs vajadzīga, lai uzdrīkstētos telpas dizainā izdarīt kaut ko tādu, kas pārsteigtu pasūtītāju.

Lai es kļūtu par interjera dizaineri, man jāaug lielai. Man augstskolā būs jāmacās lietas, kas saistītas ar zīmēšanu un dizainu. Tas būs interesanti.

Es ļoti vēlos kļūt par interjera dizaineri!

Mana nākotnes profesija

Es vēlos kļūt par dziedātāju un aktrisi, jo man padodas gan labi dziedāt, gan labi spēlēt dažādas lomas. Es gribu līdzināties Latvijas aktrisei Marijai Bērziņai. Viņa piedalās muzikālajās izrādēs. Es arī to gribētu darīt!

Man savā profesijā būs jāiepiecina skatītāji ar savu priekšnesumu. Bet, lai to izdarītu, man jāvingrina atmiņa, lai atcerētos tekstus, jātrenējas būt atbrīvotai uz skatuves.

Man būs nepieciešama pacietība, izturība, drosme un neatlaidība, lai es turētos pie mērķa un uz to ietu. Man būs jāprot uzklaut režisorus un viņu padomus.

Lai šis nodoms piepildītos, man jāpabeidz skola, mūzikas skola. Man jācenšas tik ļoti nesatraukties pirms uzstāšanās un nekautrēties no publikas.

Vai mana vēlēšanās piepildīsies?

Mana nākotnes profesija

Es vēlos kļūt par dermatoloģi. Dermatoloģe ir ādas ārste. Es par šo dakteri vēlos kļūt, jo man patīk palīdzēt cilvēkiem.

Savā profesijā man katru dienu no rīta līdz vakaram būs jāstrādā ar ādas slimībām, būs jācīnās ar pumpām, kārpām un vēl daudz ko citu, kas saistīts ar ādas veselību.

Man būs jābūt draudzīgai un saprotošai, lai es spētu uz klausīt pacientus un viņu problēmas. Man būs vajadzīgs gribasspēks, lai es kļūtu par labu dakteri. Domāju, ka man būs nepieciešams arī dzīvesprieks un ārsta talants.

Lai šis nodoms kādreiz piepildītos, man būs daudz jāmācās, jāiziet visas obligātās skolas. Un vēl – vienkārši jācer, ka man viss izdosies.

Mani Ziemassvētku sapņi

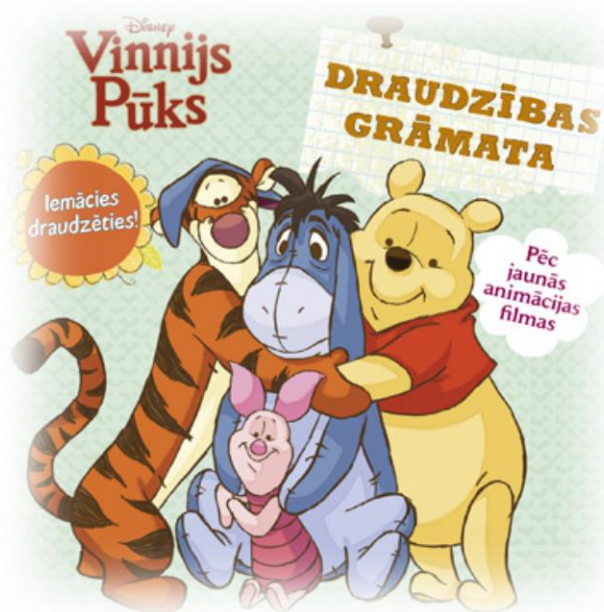
Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējusi, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējusi, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Es vēlētos, lai zem eglītes man liktu saticību un draudzību, jo, ja nebūs draudzības, nekādi svētki nevar sanākt. Ja šis sapnis piepildītos, no tā būs labums visiem cilvēkiem, un visiem būs skaisti svētki.

Mans otrais sapnis ir iegūt kādu skaistu pasaku grāmatu, jo man ļoti patīk lasīt. Ja tas piepildītos, gan māmiņai, gan tētim būs prieks, jo es vakarā lasīšu viņiem priekšā, un miegs ātri vien būs klāt.

Vēl es gribētu, lai Ziemassvētku vecītis zem eglītes man noliek lielu un krāšņu dāvanu, kur iekšā būtu arī penālis, jo tas man noderēs skolai.

Ja kaut viens no šiem sapņiem šogad piepildīsies, es būšu ļoti laimīga un ar prieku gaidīšu arī nākamās Ziemassvētkus. Ja kaut kas piepildīsies, tas būs tiešām jauki!

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējis, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējis, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Man šogad pirmais sapnis ir saņemt lielu dāvanu, vienalga, kas tur būtu iekšā. Galvenais, lai tā būtu dāvināta ar prieku. Man patiktu saņemt lielas dāvanas, jo man tad būtu priecīgs prāts, un arī dāvinātājs būtu laimīgs, redzot manu prieku un saņemot manu „paldies”.

Vēl mans sapnis ir iegūt jaunu florbola nūju, jo ar to es varētu braukt uz spēlēm. Es ļoti vēlos labāku nūju!

Mans trešais sapnis ir, lai ģimene Ziemassvētkos būtu kopā, jo citādi svētkos nebūs jautrības.

Ja piepildīsies kaut viens no maniem sapņiem, es būšu ļoti priecīgs, jo tie ir mani labākie Ziemassvētku sapņi.

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējis, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējis, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Viens no maniem sapņiem ir, ka es varētu nokļūt dāvanu pasaulē. Ja šis sapnis piepildītos, tad es varētu dāvanas vērt vaļā visu dienu.

Vēl viens mans sapnis ir, ka uz pasaules būtu vairāk brīvdienu, nekā darbdienu. Bet tā laikam ir slikta doma, jo mamma un tētis tad nevarētu nopelnīt pietiekami naudas. Bet es tomēr gribēju šādu sapni, jo visi tad varētu atpūsties.

Mans trešais sapnis ir, lai es satiktos ar Ziemassvētku vecīti. Jo es gribētu uzzināt daudz vairāk par viņu.

Man šķiet, ka, ja arī šie sapņi piepildītos, tad labums būtu tikai dažiem cilvēkiem, varbūt pat nevienam.

Ja kaut viens no maniem sapņiem piepildīsies, es tam nevarēšu noticēt, bet tomēr būšu ļoti priecīgs. Un sajūsmināts!

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējis, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējis, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Mans pirmais sapnis ir, lai mana ģimene būtu vesela, jo es gribu, lai mana ģimene dzīvotu ilgi. Tad būs arī vairāk mīlestības.

Vēl es gribētu, lai pie manis uz māju atbrauktu Ziemassvētku vecītis. Es domāju, ka citi arī būtu priecīgi viņu satikt. Es viņam pajautātu, kā klājas un pacienātu ar piparkūkām un siltu tēju.

Mans trešais sapnis ir, lai man zem eglītes noliktu dāvanas, jo es, tāpat kā citi, gribu dāvanas. Ja varētu, es pasūtītu lego city.

Ja kaut viens mans sapnis piepildīsies, es būšu ļoti laimīgs!

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējusi, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējusi, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Mans sapnis ir saņemt kādu lielu lego komplektu, kurš būtu interesants. Man ļoti patīk lego un to likšanas process, un dažreiz tos likt man palīdz arī radnieki. Ar lego spēlēties ir interesanti!

Vēl mans sapnis ir saņemt jaunu apģērbu, kurš būtu manā gaumē un man patīktu. Es to vēlētos, jo daudzas drēbes man vairs neder. Ja es saņemšu jaunu apģērbu, es to valkāšu un izskatīšos labi. Arī citiem noteikti tas patiks.

Mans sapnis ir arī saņemt kādu kaklarotu vai skaistu rokassprādzi. Es gribētu, lai tās būtu modernas un košas. Ja es šīs rotas saņemtu, es būtu priecīga, jo tās būtu jaunas un modernas. Tās nēsājot es izskatītos skaista.

Ja kāds no maniem sapņiem piepildīsies, es jutīšos laimīga, ka kāds saprot, ko es vēlos.

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējis, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējis, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Es gribētu, lai Ziemassvētkos mans mazais brālis pateiktu pirmo vārdiņu. Ja šis sapnis piepildītos, tas man sagādātu prieku. Un mammai arī būtu liels prieks.

Vēl es gribētu, lai Ziemassvētkos būtu tikai prieks un nekādu bēdu. Lai būtu daudz piparkūku un smieklus. Tad visiem būtu priecīgs prāts.

Un mans trešais sapnis ir, lai Salavecītis man atnestu to, ko es vēlos. Es dāvanā gribētu saņemt telefona maciņu, lai, kad telefons krīt, tas nesaplīst. Bet manam mazajam brālītim lai Salavecītis atnestu stāstnieku.

Ja kāds no maniem sapņiem Ziemassvētkos piepildīsies, es būšu ļoti priecīgs.

Mani Ziemassvētku sapņi

Tuvojas Ziemassvētki – gada gaišākie svētki. Es esmu dzirdējusi, ka Ziemassvētkos notiekot brīnumi. Vēl esmu dzirdējusi, ka trīs lietas esot labas lietas, tāpēc šodien es pastāstīšu par saviem trim sapņiem. Varbūt piepildīsies?

Mans lielākais sapnis ir, lai Ziemassvētkos visa ģimene būtu kopā. Tas būtu labi pavadīts laiks kopā ar mīļajiem un tuvākajiem.

Vēl mans sapnis ir, lai Ziemassvētkos būtu daudz sniega un ļoti lielas sniega kupenas, jo bērniem patīk pikoties, celt sniegavīrus un cietokšņus. Man šķiet, ka bērniem par sniegu būtu liels prieks, viņiem būtu jautri.

Un vēl es sapņoju par dāvanām. Man patīk jaunas lietas. Ir interesanti saņemt dāvanas, jo tu jau nevari zināt, kas dāvanā iekšā. Varbūt tur ir tava mīļākā lieta.

Ja sapņi piepildīsies, es būšu ļoti iepriecināta, jo tie visi trīs ir īsti, un es ļoti gribu, lai tie piepildās!

3.a klase

Tas baltais ziemas miers

Gudrība

Senos laikos mednieks nezināja, kas ir gudrība. Mednieks visiem prasīja: "Kas ir gudrība?". Bet neviens viņam neatbildēja. Tad viņš apsēdās uz akmens.

Pie viņa pienāca suns un prasīja: "Kas tev noticis?". Mednieks atbildēja: "Neviens man neatbild, kas ir gudrība". Suns saprata, kas noticis un teica: "Es tev izstāstīšu, bet ar vienu norunu, ka tu pieņemsi mani darbā".

"Labi", mednieks atbildēja. Un ar to viss arī beidzās! Suns kļuva par mednieka palīgu. Šo darbu viņš veica ļoti apzinīgi. Mednieks un suns bija nešķirami draugi visos darbos.

Baltais ziemas miers

Reiz, kādā zemē valdīja baltais ziemas miers.

Šajā zemē visi dzīvoja draudzīgi un satiecīgi.

Neviens nepagāja garām, ja kādam bija nepieciešama palīdzība. Katrai ģimenei bija sava mājiņa, kurā dzīvot un rūpēties vienam par otru.

Katrs cilvēks bija izpalīdzīgs. Kādu dienu šajā zemē izcēlās liels sniegputenis. Viss bija aizputināts. Neviena ģimene vairs netika ārā no savām mājiņām.

Tomēr kādas ģimenes durtiņas nebija tik ļoti aizputinātas. Šī ģimene palīdzēja tikt ārā citām ģimenēm.

Kad visi bija tikuši laukā, tad pateicās ģimenei, kas viņus atbrīvoja.

Par to, ka palīdzēja viņi sarīkoja svētkus un turpmāk visi dzīvoja laimīgi.

Baltais ziemas miers

Reiz kādā baltā pasaulē sākās mūsu baltā ziemas pasaka.

Baltais mežs pārklāja balto vientuļo mājiņu, kurā dzīvoja labsirdīgie cilvēki. Viņu sirsniņas bija baltas un tīras. Namiņā vienmēr bija klusi un viss bija kārtīgi sakārtots. Pāri visai pļavai valdīja priecīga saskaņa. Saskaņu radīja putnu dziesmas. Bet mieru šie baltie cilvēki. Namiņa durvis atvēra bērni, lai paskrietu baltajai ziemai pretī!

Lai baltā ziema ieslīd ikviena mājā!

Baltais ziemas miers

Baltā ziemas dienā baltajā pilsētā uzsnīga balts sniegs. Baltais ziemas sniegs cilvēkiem, radībām un dzīvniekiem lika būt mierīgākiem.

Baltās pelītes kļuva mierīgākas. Baltie mākoņi kļuva baltāki, un baltais lietus arī palika mierīgāks. Tas nelija tik bieži. Zāle mierīgi gulēja zem baltā ziemas sniega.

Lai tev šis gads ir tikpat balts kā šajā baltajā pilsētā! Baltā mierīgā pilsēta tev novēl baltu izturību, satiecību, draudzību!

Baltais ziemas miers

Kādu dienu uzsniga sniedziņš.

Pasaulē bija balta mājiņa, kurā dzīvoja balti cilvēki. Baltos cilvēkos bija maza balta sirsnīša. Baltajā sirsnīšā iekšā dzīvoja balta laime. Šajā baltajā laimē ir ļoti daudz baltu sapņu. Baltos sapņos lidinājās balti putni. Baltie putni guļ baltajos mākoņos. Pie baltajiem mākoņiem ir baltas debesis. Baltajās debesīs stāv balts Dievs. Pie baltā Dieva ir maza balta lādīte. Šajā baltā lādītē ir cilvēku baltie darbi.

Lai mēs mākam paveikt ļoti daudz baltu darbu! Lai mūsu baltie darbi aizceļo uz balto lādīti pie Dieva! Lai jauks un balts šis gads!

Mīlestība

2.c klase

Suņuka laime

Mans stāsts ir par sunīti, kurš savas bērnības gaitas sāka uz ielas. Viņu sauca par Susuru, tā viņu nosauca viņa draudzenes pīles. Suņuks dzīvoja vecā šķūnī zem dēļu čupas, kur bija izracis mājīgu alu.

Visas dienas sākās diezgan līdzīgi. Pēc pamošanās suņuks devās brokastu meklējumos uz tuvāko kafejnīcu, kur viesmīlis blodiņā ielika kaut ko ēdamu.

Paēdis brokastis, viņš soļoja pastaigā uz parku, tur dīķī dzīvoja viņa draudzenes pīles. Ar tām vienmēr bija interesanti parunāties, jo viņas stāstīja, ka pa ziemu laižas prom uz tālām zemēm, tāpēc zināja daudz interesantu lietu, bet suņuks pat nezināja, kas tā tāda ziema.

Ilgī parkā palikt nevarēja, jo vajadzēja vēl satikt kaķēnu Ņuri, kuram tā patika spēlēties!

Kad saulīte jau sāka lēnām slīdēt aiz meža, ēnas palika arvien garākas. Susurs devās mājās. Arī šis ceļš bija labi zināms, un aiz kafejnīcas gaidīja blodiņa ar vakariņām.

Kādā rītā Susurs devās pa ierasto ceļu uz kafejnīcu. Laiks bija rudenīgi vēss. Te suņuks pamanīja kādu cilvēku, kurš nesa pārtikas produktu maisiņu. Susurs sāka garšīgi ošņāt gaisu un sekot smaržai, kas nāca no iepirkumu maisiņa. Pēkšņi cilvēkam nokrita cimdi, bet viņš turpināja ceļu. Sunītis tos paņēma zobos un piesteidzās klāt. Cilvēks bija ļoti izbrīnīts par jauko suņuku un samīļoja viņu. Cik Susurs jutās laimīgs! Tas bija laimīgākais brīdis viņa mūžā.

No rīta Susurs steidzās uz kafejnīcu cerībā satikt cilvēku. Tavu brīnumu! Viņš jau tur stāvēja ar gardu maltīti brokastīm. Viņi bija tik laimīgi kā sen nesatikušies draugi. Cilvēks apskāva suņuku un Susurs priekā laizīja tam vaigus. Tā bija mīlestība no pirmā acu skatiena.

Tā Susurs ieguva jaunu, siltu mājvietu un labu draugu. Protams, viņš neaizmirsā arī vecos draugus. Tagad arī suņukam bija daudz piedzīvojumu, ko stāstīt pīlēm.

Lielākā laime ir mīlēt kādu un būt mīlētam!

Lāču mīlas stāsts

Reiz dzīvoja kāda vientuļa lāču meitene. Vientuļa viņa bēdājās dienu dienām. Viņa staigāja pa mežu, ēda ogas, klausījās putnu dziesmas un smaržoja meža puķes. Tomēr viņa nebija priecīga, jo bija viena pati. Mazie meža zvēri – zaķi un vāveres baidījās no lāču meitenes un negribēja draudzēties.

Kādā dienā lāču meitene izdomāja doties ekskursijā uz lielo mežu. Tā viņa sakārtoja ceļa somu un devās ārā. Kad nu viņa bija nonākusi lielajā mežā, tur bija daudz citu lāču. Viņa sasveicinājās ar lāčiem, bet tomēr jutās vientuļi arī šeit. Viņa gāja, gāja pa lielā meža biezokni, līdz ieraudzīja tik mirdzošu lāču puiku, ka arī viņas acis iemirdzējās! „Cik gan tas ir skaists!” lācene pie sevis noteica. Viņa devās tam tuvāk. Lāču puika to ieraudzīja, viņa sirds sitās tik ātri un viņš pienāca vēl tuvāk. Tad lāču puika uzaicināja viņu mieloties ar medu, viņi skatījās saulrietu meža malā un vēlāk lūkojās zvaigžņotajās debesīs.

Abi lāči iedraudzējās un kļuva par labākajiem draugiem, bet ar to vēl nepietika. Kādā dienā tie apprecējās un ilgi dzīvoja kopā. Tagad viņiem bija prieks gan par ziedošajām puķēm, gan par putnu dziesmām, jo viņi bija iemīlējušies! Pēc tam uzradās arī trīs mazi lācēni – divi puikas un viena meitiņa peciņa. Tā viņi visi pieci dzīvoja lielā meža biezoknī ilgi un laimīgi!

Mīlestība

Reiz dzīvoja kāds vīrs vārdā Artūrs. Viņš bija piedzimis nabadzīgā ģimenē, tomēr vienmēr tika pabarots un apģērbs, vecāki viņu aprūpēja tā, kā labiem vecākiem pieklājas. Vēl tad, kad Artūrs mācījās skolā, viņš zaudēja abus vecākus – viņi saslima un aizgāja no dzīves agri, atstādami Artūru vienu. Tā kā ģimene nebija turīga, Artūram mantojumā palika tikvien kā apģērbs, bet savās mājās viņš nevarēja palikt, jo līdz pilngadības sasniegšanai nācās pārcelties uz bāreņu namu.

Tā pa īstam Artūrs saprata, ka palicis viens, tikai tad, kad viņam nācās pamest bāreņu namu, jo bija kļuvis pietiekami vecs, lai sāktu rūpēties par sevi pats. Artūrs iznāca no sava īslaicīgā patvēruma un mirkli stāvēja uz ietves, nesaprazdams, kurp doties, jo visi ceļi bija vaļā. Viņš rokās turēja tikai nelielu, bet pasmagu saini – viņš domāja, ka tas ir viss, kas viņam tagad pieder. Viņš bija apmulsis un izmisis, jo kurš gan pateiks, kas notiks tad, ja viņš dosies pa kreisi, bet kas tad, ja pa labi? Laiks pieņemt lēmumu pašam. Artūrs ļāvās tam, kā šajā mirklī pūta vējš, pagriezās uz kreiso pusi un sāka iet. Viņš gāja ilgi – stundas, dienas, gadus. Viņš pārdzīvoja gadalaikus, pārdzīvoja aukstumu, slāpes un badu. Artūrs gāja taisni, gāja līkločiem, satika cilvēkus, redzēja notikumus, bet arvien biežāk viņš sāka iedomāties par to, cik bezjēdzīga ir tāda iešana. Kādā vasaras dienā Artūrs nonāca pie dīķa, kur vasaras tveicē mēdza reizi pa reizei nomazgāt seju. Viņš daudzreiz bija te mazgājis seju, taču tikai šoreiz pamanīja savu atspulgu – sagurušu, nevīžīgu un nelaimīgu. Viņam taču bija viss kā citiem cilvēkiem – rokas, kājas, galva, kas domā, bet kāpēc viņš jutās kā atstumts? Viņam visu šo laiku viss apkārtējais bijis tik vienaldzīgs, ka viņš pēkšņi atskārta, ka visu laiku nēsājis līdzīgu saini no bāreņu nama un ne reizi nav to atvēris. Kāda jēga nēsāt lieku nastu, varbūt atstāt to tepat dīķmalā? Tā kā Artūrs bija aizmirsis, kas sainī ielikts, viņš to pirms došanās tālāk atraisīja un ieskatījās tajā. Pirmās viņš izvilka vecās jau sen par mazu kļuvušās mātes šūtās bikses. Un viņam uz mirkli izskrēja caur galvu doma – cik ļoti vecāki viņu mīlēja, ka nodrošināja viņam visu, kas lika justies labi un droši. Otro Artūrs no saiņa izvilka mazu vīstokli, kurā atrada jau ļoti sen sakaltušas maizes rīkas, kas viņam tika dotas līdzīgu no bāreņu nama, bet ko viņš pat nebija iedomājies pārbaudīt arī tad, kad cieta badu. Pēdējo Artūrs no saiņa izvilka grāmatu. Bībele – uz tās stāvēja rakstīts. Jā, viņš atceras, kā vecāki stāstījuši par šo grāmatu grāmatu, un šo to atminas arī no skolas gaitās apgūtā. Kāpēc viņam tā sainī? Tik grūti iet bez spēka un cerības, un vēl jānes šo smagumu. Artūrs apgūlās zālē, jo nebija jau kur steigties, nebija mērķa, nebija nekā... Viņa roka palika satvērusi grāmatu, kamēr acis vērās mākoņos, kas saulainajā dienā ik pa brīdim skrēja garām spožajai saulei. Viņš sāka domāt – kas ir tur tālāk aiz mākoņu baltuma, aiz saules spozmes, aiz debess ziluma, tur, kur naktīs ir zvaigznes? Viņš vēroja ilgi un kādā brīdī apjauta, ka tam visam taču jābūt sākumam un galam, ka viņa dzīvei tāpat kā ikviena cita dzīvei jābūt jēgai. Uzdevis šo jautājumu, viņš pamanīja plāvā bezbēdīgi

lidināmie putnus un tauriņus, tie visi likās laimīgi. Viņš vēroja, kā putnu ģimenes tēvs ik pa laikam pielido pie ligzdas un pabaro mazuļus, bet māte tik pacietīgi tos sargā zem saviem spārnieniem. Viņš vēroja, kā ikviena smilga un puķe pļavā izskatās tik skaistas un līksmas. Pienāca nakts, Artūrs turpināja vērot zvaigznes ar tādu pašu izbrīnu par to, kas tās rada un liek apbrīnot, līdz iemiga. No rīta pamodies, viņš pacēla acis un skatījās tajā pašā pasaulē, kurā bija iemidzis, bet saskatīja to pavisam citādi... Kas bija mainījies – viņš sev vaicāja. Viņš pirmo reizi kopš vecāku aiziešanas atkal ieraudzīja krāsas! Viņš redzēja ne tikai krāsas, bet viņš saprata, kas rada visu to, kas viņam apkārt – Dieva mīlestība!

Artūrs saprata, ka tas, kas ar viņu noticis, ir mācība, kas likusi atvērt acis un saprast, kā māte rada iespēju un prasmi pašūt viņam bikses, lai gan nebija to mācījusies gudrās skolās. Viņš nojauta, kādēļ Dieva Vārds tika ielikts viņa sainī kopā ar ceļamaizi. Tā bija MĪLESTĪBA, kas lika mātei pašūt bikses, kas bāreņu nama auklei lika līdzās ceļamaizei ielikt Bībeli, kas putnu tēvam liek visos gadalaikos meklēt pārtiku mazuļiem, un kas tauriņiem liek tik laimīgi ļauties vējam un saulei. Mīlestība rada brīnumu un mīlestība dod spēku dzīvot. Dievs rada mūs mīlestībā un mēs esam daļa no Dieva.

Artūrs piecēlās, pateicībā apēda sakaltušās maizes drumslas, sasēja savu saini, kas tagad likās īpašs un viegls, un devās ceļā. Viņa ceļam tagad bija mērķis – dzīvot un staigāt dzīves ceļus mīlestībā, viņš zināja, ka tagad ceļš būs savādāks, jo viņš saprata - mīlestībā var sasniegt visu. Mīlestībā visi gadalaiki būs ne vien pārciešami, bet tie būs skaisti. Mīlestība var visu!

Princeses bēdas

Kādā karaļvalstī, kurā vienmēr valdīja prieks un laime, karaliskajam pārim piedzima meita. Meitene auga priekā un satiecībā, līdz kādu dienu karaļvalstī notika nelaime. Mazās princeses māte nomira. Kopš šīs skumīgās dienas meitene neteica nevārda un pat nesmaidīja.

Pienāca princeses astoņpadsmitā dzimšanas diena, bet pa to laiku nekas nebija mainījies. Karalis bēdājās par savu meitu. Ko tik viņš nebija izmēģinājis, lai izārstētu savu meitu – zāļu tējas, aicināja burvjus un ārstus no citām zemēm, bet princese tik un tā nerunāja un nesmaidīja. Karalim ienāca prātā kāda doma: „Varbūt mīlestība glābs manu meitu?” Nākošajā dienā uz pili sabrauca precinieki no visas pasaules.

- „Tas, kurš sasmīdīnās un liks runāt princesi, tam atdošu savu meitu par sievu!” karalis noteica.

Pirmais princis devās pie princeses. Princis sāka tēlot klaunu, bet princese pat nepaskatījās uz viņa pusi. Tad devās zālē otrais precinieks, kurš mēģināja sasmīdināt princesi ar jokiem, bet tam arī neveicās. Visus nākošos divdesmit preciniekus skāra tā pati neveiksme. Bet tad zālē ienāca pēdējais precinieks. Princis neteica neviena vārda, bet tikai uzlūdza princesi uz valsī. Abi griezās lenā dejā. Zāle sastinga klusumā, bet princese sejā uzmirdzēja maigs smaids. Princis klusi pajautāja princesei : „Kā tevi sauc?”

-„Maija” princese atbildēja.

Princese iemīlēja princi. Kā jau karalis solīja princis apprecēja princesi. Kopš šīs dienas princeses smaids no sejas nenodzisa un arī dikti runātīga palika. Princesi izdziedēja mīlestība.

Pirmā simpātija.

Reiz kādā mazā vientuļā mājiņā dzīvoja meitene vārdā Anniņa. Viņa gāja skolā, mācījās un bija kā parasts bērns taču viņai bija simpātija. Tā bija viņas pirmā simpātija Jānis. Bet Jānim patika cita meitene vārdā Amēlija un viņš pat neiedomājās par Annu. Amēlija bija Annas lielākā ienaidniece, kaut arī kādreiz viņas bija labākās draudzenes. Bija pienācis rīts un visi gāja uz skolu. Anna meīģināja šā un tā Jānim pierādīt, ka ir labāka par Amēliju, taču viņai neizdevās to izdarīt un viņa devās atpakaļ uz klasi. Stundas bija beigušās un nelaimīga Anna devās mājās. Anna to izstāstīja mammai un mamma kā jau mamma uzklausa savu meitu un iedeva padomu: „Ja tevi kāds sāpina tad vienkārši pasaki- Dari ko gribi, bet lūdzu mani vairs nesāpini,” Mamma Annai teica.

Anna no rīta aizgājusi uz skolu sagaidīja, kad beigsies stundas un tad parāva Jāni malā un teica: „Dari ko gribi, bet lūdzu mani vairs nesāpini!” Jānis vienkārši sāka smieties un skriešus aiskrēja pie Amēlijas. Annai neatlika nekas cits kā vien jautāt mammai vel vienu padomu. Anna tā arī izdarīja un palūdza mammai padomu: „Mammu lūdzu pasaki man vēl kādu ideju jo ar šo ideju man neveicās Jānis vienkārši smeļoties aizskrēja pie Amēlijas un izlikās, ka es te nemaz neesmu. Ko man darīt?” Mamma atbildēja: „Nu meitiņ vienkārši nogaidi varbūt pēc kāda laika Jānis sapratīs, ka tu esi labāka par Amēliju.” Kad mamma to pateica Anna ātri aizskrēja uz savu istabu atgūlās gultā zem segas un aizmiga.

Kad pienāca rīts Anna ne pa kam negribēja celties taču uz skolu bija jāiet obligāti tas vairs nebija bērnudārzs, bet tā bija skola kur bija cītīgi jāmacās. Anna negribēja satikt Jāni un Amēliju taču ko viņai darīt skolā taču jāiet. Kad Anna iegāja skolā viņai pateica, ka Jānis ar Amēliju sastrīdējās un sakāvās. Anna nodomāja: ”Man ir lieliska iespēja Jānim pierādīt, ka es esmu labāka par Amēliju.” Anna tā arī darīja. Viņa piegāja pie Jāņa un sāka viņam just līdzī sakot: „Man ļoti žēl, ka tu ar Amēliju sastrīdējies un sakāvies.” Jānis atbildēja: „Gan jau nekas, pārdzīvošu.” Šoreiz Anna mājās gāja priecīga un par savu jauko notikumu izstāstīja mammai. Kad pienāca rīts Anna priecīga gāja uz skolu vairs nedomājot par Amēliju vai par ko citu kā tikai par Jāni. Kad Anna iegāja skolā viņa lēkšus skrēja pie Jāņa, lai papļāpātu par dzīvi un varbūt pat salabtu ar Jāni. Kad Anna bija aizskrējusi pie Jāņa viņu sagaidīja pārsteigums jo Jānis viņai teica: ”Tu man esi mana pirmā lielā mīlestība!” BEIGAS!

Pasaka par mīlestību

Reiz dzīvoja Ežuks. Viņš bija vientuļš. Viņam nebija neviena drauga. Ežuks domāja, kāpēc citiem ir, bet viņam nav.

Viņš gāja pa ceļu un satika Taurenīti.

Ežuks jautāja Taurenītim:

- Vai Tu gribētu ar mani draudzēties?

Taurenītis jautāja Ežukam:

- Vai Tu māki lidot?

Ežuks atbild:

- Kā es varētu lidot? Man taču nav spārnu!

- Tad Tev neizveidosies draudzība ar mani!

Tālāk Ežuks atkal gāja viens. Pagājis gabaliņu, viņš satika citu Ezi. Arī tas bija vientuļš. Abi satikušies, viņi abi viens otram reizē jautāja:

- Vai Tu gribētu ar mani draudzēties?

Un abi reizē atbildēja: - JĀ!

Viņi abi gāja mājās un satika Ezieni. Visi kopā sadraudzējās un dzīvoja laimīgi.

Eziene jautāja Ežukam:

- Vai Tev patīk tauriņi?

Ežuks atbildēja:

- Nekādā gadījumā! Jo viņi grib draudzēties tikai tad, ja kāds māc lidot!

- Man tāpat! – Eziene atbildēja.

Kad Ežuks dzirdēja Ezienes atbildi, viņš iemīlējās Ezienē.

Ezis iesaucās:

- Varbūt mēs varētu būt kopīga ģimene?

- Protams! – atbildēja Ežuks un Eziene.

Viņi visi trīs kļuva par vienu ģimeni. Drīz vien visi viens otru iemīlēja un dzīvoja vēl laimīgāk, nekā līdz šim.

Vienu dienu pēkšņi Eziene ierosināja uzspēlēt spēli, bet Ežuks nepiekrita Ezienes domai. Viņš ierosināja doties piknikā. Katrs salasīja kādu kārumu visai ģimenei. Ežuks salasīja daudz ābolu. Eziene salasīja sēnes, ogas un kāpostus, bet Ezis salasīja visu, kas vien pagadījās pa ceļam. Kad nokļuva līdz piknika vietai, Eziene sadusmojās uz Ezi, jo viņš bija salasījis vairākas mušmires. Ezis aizmeta mušmires un salasīja citus gardumus.

Kad ežu ģimene bija paēduši, tad devās mājup. Nākamajā rītā Eziene un Ezis atrada Ežuku gatavojot brokastis. Ezis jautāja Ezienei:

- Vai Tu gribi aiziet uz Ežu atrakciju parku?

Ežuks to izdzirdējis, iesaucās: - Jā!

Visi devās izklaidēties. Viņi pavadīja visu dienu jautrajā atrakciju parkā.

Viņi zināja, ka visi viens otru ļoti mīl.

Tā beidzas pasaka par mīlestību.

Lāča mīlestība

Reiz dzīvoja lācis, kuram nebija mājas. Viņš bija vientuļš un staigāja pa mežiem apmaldījies.

Viņš meklēja ēdienu un pēkšņi ieraudzīja lāceni. Tad viņš gāja tuvāk un tuvāk, līdz lācene sajuta viņu tuvojamies. Viņa pagriezās uz aizmuguri un ieraudzīja lāci. Lācis teica: „Es tikai paskatījos ko tu dari.” Lācene jautāja: „No kurienes tu uzradies?” Lācis neko neatbildēja, jo no pirmā acu skatiena bija viņā iemīlējies un kautrējās to viņai teikt. Lācene viņam atkal jautā: „No kurienes tu uzradies?” Lācis atbild: „Ne no kurienes!” Lācene saka: „Vai tad tev nav mājas?” Lācis bēdīgi pagroza galvu. Lācene piedāvā lācim dzīvot pie viņas un lācis atzīst, ka ir viņā iemīlējies.

No šīs dienas viņi dzīvoja kopā un lācis vairs nebija vientuļš. Arī lācene jutās laimīga, jo tagad arī viņa vairs nebija vientuļa.

Dieva Mīlestība

Senos laikos Dievs aplūkoja Zemi. Viņš saprata, kad Zemē nav vis kartībā. Viss izskatās ļoti bēdīgi un skumji. Putni klusē, dzīvnieki knapi kustās. Bet cilvēki skatās viens uz citu kā ienaidnieki. Tad Dievs saprata savu kļūdu un aizsūtīja uz Zemi savu palīgu eņģeļi Amūru.

No tā brīža atdzīvojas Zeme. Putni sāka dziedāt, dzīvnieki lēkāt. Bet cilvēki sāka smaidīt, smieties.

Viņi bija laimīgi radot ģimenes un priecīgi bērnu piedzimšanai. Tad Dievs saprata, ka Mīlestība ir viena no galvenajām jūtām visam dzīvam būtnēm.

Pasaka par mīlestību

Reiz sensenos laikos kādā karaļvalstī piedzima meitenīte, tik skaista kā ābola sārtumiņš un mīļa kā saulīte. Viņu sauca Denīza Deno. Skaistā meitenīte auga pie karaļa un karalienes, vecāku aprūpēta un apmīļota. Pēc kāda laika karaliene nomira, karali atstādama vienu ar meitu. Gāja laiks, meitene izauga un sāka slikti izturēties pret tēvu, kļuva iedomīga un kašķīga. Tēvs sadusmojās uz meitu un dusmās ieslodzīja meiteni pilī. Tēvs izdeva pavēli, ka meitenei ir jāapprecas pēc divām dienām. Tā bija pati augstākā pils visā karaļvalstī. Tētis viņu apciemoja, kaut arī bija dusmīgs uz meitu. Meitene mēģināja būt laba pret tēvu, jo domāja, ka tad tēvs viņu palaidīs prom no torņa, bet bija jau par vēlu - meitene jau bija ieslēgta tornī un karaļa dusmas nevarēja apšaubīt. Meitene nožēloja to, ka ir slikti izturējusies pret tēvu. Viņai ļoti nepatika tas, ka jāprecas pēc divām dienām. Meitene teica: "Tas nav iespējams!". Beigās meitene pārdomāja savu teikto un saprata, ka apprecēsies, kad gribēs un ar ko gribēs.

Netālu, kādā mazā, mazā ciematiņā, dzīvoja parasts jauneklis ar labu sirdi. Viņu sauca Roberts. Viņš uzzināja to, ka meiteni ieslodzīja un ar zirgu, vēlā naktī, aizjāja uz karaļvalsti. Viņš nezināja, kurš tornis bija tas, kurā ir ieslēgta princese. Puisis bija apjucis, bet tad pēkšņi viņš atcerējās, ko viņam stāstīja draugs. Pēc drauga vārdiem princese bija ieslēgta pašā augstākajā pilī visā karaļvalstī. Viņš ilgi meklēja, līdz to atrada. Puisis paņēma divus ciemata stingrākos nažus, iedūra torņa ķieģeļos un rāpās, līdz uzrāpās līdz pašai princeses istabai un ierāpās tajā. Princese jau gribēja sākt kliegt, bet saprata, ka tas ir vīrietis ar labu sirdi, kurš viņu grib izglābt.

Un princese teica: "Ak tu manu glābēj! Es uzvedos slikti un sāpināju savu tēvu. Tāpēc tētis dusmās ieslodzīja mani pašā augstākajā karaļvalsts tornī.

Puisis teica: "Labāk nerunājam, bet tu man par izglābšanu sniedz skūpstu." Princese tik ātri to negribēja darīt un teica puisim: "Man būs tevi jāatraida."

Puisis jautāja: "Bet kāpēc?"

Princese atbildēja: "Tāpēc, ka es tevi tik labi nepazīstu."

Pa to laiku karalis bija atnācis meitu apciemot un dzirdēja viņu sarunu. Karalis ienāca princeses istabā un jautāja puisim: "Kāpēc tu bez atļaujas atrodi manas meitas istabā?"

Puisis atbildēja: "Nav tā kā izskatās. Es tikai no drauga dzirdēju, ka princese ir nelaimīga un steidzos to glābt."

Karalis teica: "Pirmkārt - princesei ir jāpiekrīt tevi precēt. Otrkārt - tāpat es tev par brīvu princesi nedošu."

Puisis jautāja: "Kas man būtu jāizdara, lai dabūtu skaisto princesi par sievu?"

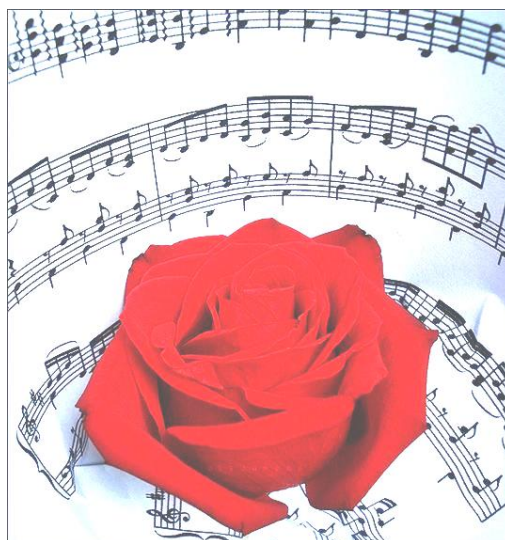
Karalis atbildēja: "Tev ir jāuztaisa gredzens no briljanta un zelta."

Puisis pavisam sašļucis devās mājās. Nebija viņam ne briljantu, ne zelta, vien krietna sirds un "zelta" rokas. Pēc garās un šausmīgās dienas puisis aizgāja gulēt. Sapņos rādījās murgi par to, ka nedabūs ne briljantu, ne zeltu un princesi par sievu.

Puisis pamodās un noteica, ka to viņš nepieļaus. Apsegloja zirgu un vēlā naktī atkal aizjāja pie princeses. Uzrāpās augstajā tornī, bet iekšā iet nebija drosmes, jo bija bail, ka karalis to pieķers. Tomēr saņēmās, iegāja istabā un sasveicinājās ar princesi. Puisis viņai atzinās, ka nav viņam gredzena no zelta un brīļantiem. Vienīgais, ko viņš viņai pasniedza, bija metāla gredzens, kas viņam bija palicis par piemiņu no mirušās mātes. Princese jutās ļoti aizkustināta un pieņēma baidinājumu.

Puisis sacīja: “ Te nav droši, dosimies uz manu ciemu. Tur pieņem gan tādus kā es, gan tādus kā tu.”

Un tā viņi devās ceļā un drīz vien nonāca galamērķī. Ciema ļaudis viņus sirsnīgi uzņēma. Tika nosvinētas lustīgas kāzas, uz kurām ieradās viss ciems. Arī karalis ieradās un ieraudzīja savu meitu tik laimīgu. Un asaras nobira viņam pār vaigu, redzot savu meitu tik skaistu un arī puisim nebija ne vainas. Neko darīt, bija vien jādod sava svētība. Un tā nu viņi dzīvoja laimīgi līdz mūža galam.

Brāļa un māsas stāsts

Senos laikos pie Daugavas atradās divstāvu māja, kurā dzīvoja Sīļu ģimene. Tā bija nabaga, bet ģimene dzīvoja laimīgi. Tēvs Andris strādāja par fermeri, bet māte Luīze par pārtikas kioska pārdevēju. Viņiem bija divi bērni – Anna un viņas mazais brāļuks Ernests. Viss bija labi, kamēr nepienāca tā bēdīgā diena.

Pirmdienas rītā vecāki aizgāja uz darbu, bet Anna un Ernests palika mājās. Viņi paēda brokastis un gāja spēlēt pie Daugavas. Viņi spēlēja ķerenes. Tad pie Daugavas māsa atrada rotaļlietu. Mazais brāļuks to ieraudzīja un vēlējās ar to paspēlēt. Viņš pieskrēja pie Annas un sāka raut no rokām lācīti, bet māsa pretojas un kiedza uz brāli. Tad māsa norāva ar visu spēku lāčuku un brālis iekrita upītē. Māsa nobijās, viņa vēlējās viņu glābt, bet Anna nemācēja peldēt. Bet tur garām gāja viņu kaimiņš, tēva draugs fermeris Alekssis. Ieraudzījis Ernestu viņš ieleca upē un izglāba viņu.

Drīz jau vecāki pārnāca mājās. Viņi ienāca mājās un ieraudzīja, ka Anna raud, fermeri Aleksi pie Ernesta gultas. Māte pieskrēja pie dēla ar asarām acīs. Tēvs prasīja paskaidrot Annai, kas notika. Anna bija apmulsusi, nevarēja neko pastāstīt. Fermeris Alekssis visu paskaidroja Annas tēvam. Annas tēvs noklausījās un nopūtās, tad viņš paskatījās uz Annu ar tik dusmīgām acīm, ka Anna nevarēja vairs skatīties tēvam acīs.

Brāļuks saslima, viņam bija gripa un ļoti liela temperatūra. Viss būtu sliktāk ja kaut kur netālu nebūtu tēva draugs. Ernests nogulēja nedēļu gultā, bet Annai bija mājas arests. Viņai vajadzēja sēdēt istabā un apdomāt savu rīcību. Anna nosākuma bija ļoti dusmīga uz tēvu, bet tas pārgāja. Viņa tēvu neienīst, viņa zināja, ka bija to pelnījusi. Sēžot savā istabā Anna ļoti raizējās par savu brāli, jo viņa mīlēja Ernestu kā neviens. Pēc nedēļas brālis varēja jau spēlēt.

Anna nerādījās brāļa priekšā, jo domāja ka viņš nevēlas viņu redzēt. Bet vispār brālis jūtās vientuļš un viņam bija garlaicīgi. Vecāki nesaprata kāpēc viņi atkal nesadraudzējās, jo viņi vienmēr bija kopā. Kad gāja ciemos brāļuks negāja ja māsa neies. Kad gāja ārā spēlēt vienmēr kopā rotaļājās.

Māsa gribēja iepriecināt brāli ar kaut ko neparastu. Viņa atcerējās, ka brālim ļoti patīk lācīši. Viņa aizskrēja pie mātes pēc auduma, lentēm un pogām. Paņēma adatu un sāka šūt. Kad lāčuks bija gatavs viņa iesaiņoja to un ielika dāvanu kastē. Ielika to brāļa skapī, kad brālis to ieraudzīja viņš to apskāva. Tad brālis aizskrēja pie māsas un to cieši apskāva. Viņi salīga mieru kaut arī nestrīdējās – brāli un māsas vienmēr strīdas, bet nav cilvēks kurš tevi sapratīs, kā māsa vai brālis. Tos vajag mīlēt un sargāt.

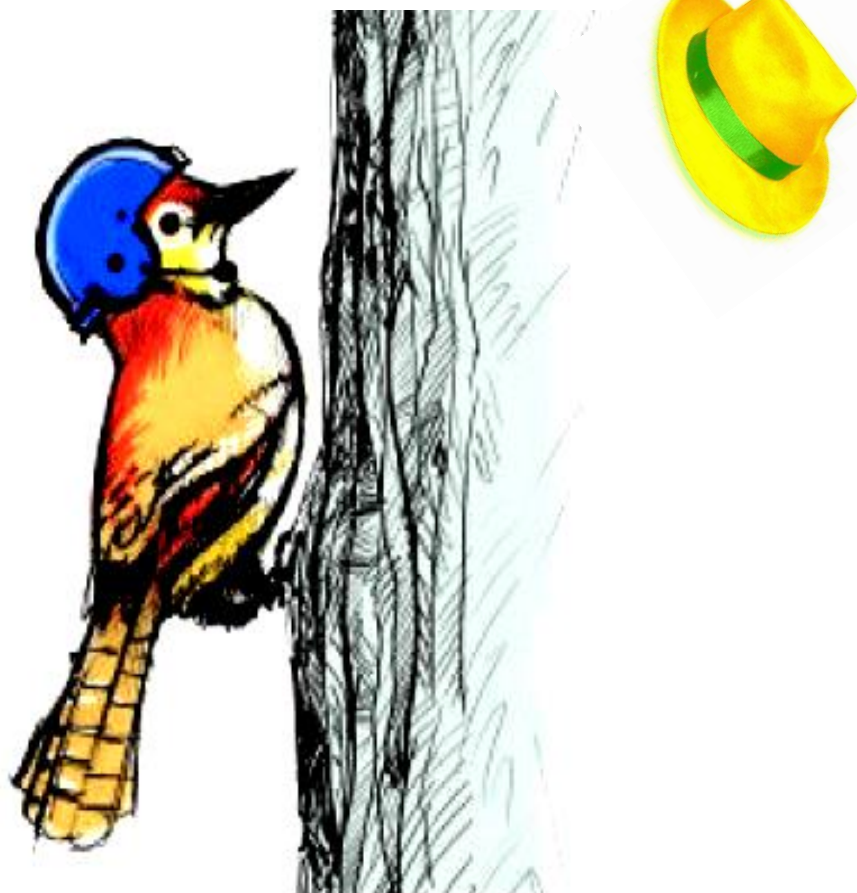
Ja tavs brālis vai māsa tev ir nodarījis pāri, atceries nevis pārdarījumu, bet to, ka tas ir tavs brālis vai tava māsa.

1.c klase

Dzeltenā cepure

Reiz dzīvoja maza meitene. Viņai piederēja dzeltena cepure. Viņai cepure ļoti patika., tāpēc viņa to vienmēr nēsāja. Meitene draudzējās ar meža zvēriem un runāja ar tiem. Kādu dienu cepure pēkšņi pazuda. Viņa izmeklējās visos stūros, bet cepures kā nebija, tā nebija. Viņa meklēja ļoti ilgi un tad nolēma lūgt palīdzību saviem draugiem. Meitene devās uz mežu un satika vāveri. Vāvere uzreiz pamanīja, ka meitenei galvā nav cepures, tāpēc labprāt piekrita to atrast. Vāveri arī cepure bija ļoti iepatikusies, ejot tālāk, viņas satika zaķi. Zaķis arī bija iemīlojis dzelteno cepuri, tāpēc piedalījās cepures meklēšanā. Pēc kāda laiciņa viņi satika arī lapsu, vilku, ezi un lāci. Viņi meklēja pļavā un meitenes pašas mājā, bet beigās, kad jau bija izmeklēts viss mežs, atlidoja dzenis . Viņš turēja knābī dzelteno cepuri. Viņš to bija atradis kāda ozola galotnē, to tur bija aizpūtis vējš.

Šķībā pasaka

Pa šķību taciņu ripoja tārps. Tā kā taciņa bija šķība, tas uzripoja virsū ābolam.

Tārps iekodās ābolā un dabūja šķību zobu.

Taisnā pasaule

Taisnā pasaulē, kur pat saule ir taisna, dzīvoja taisni cilvēki.

Viņiem viss bija taisns-zīmuļi, papīrs un ielas. Pat vārdi un sirdis bija taisnas. Ja nu viņiem bija par ko brīnīties, tad par visu, kas ir netaisns, apaļš un līks.

Agrāk ezītim nebija adatu kažociņš

Rudenī ezītis gāja pa mežu. Uz ezīša uzkrīta kastaņa vāciņš. Ezītis izdomāja, ka kastaņa vāciņš būs aizsargs pret ienaidniekiem. No tā laika ezīšiem bija adatu kažociņš.

Mazais strinēns

Reiz bija skaista diena. Putniņi dziedāja ļoti skaļi. Tad kādu dienu bija sākusies mednieku sezona. Visi dzīvnieki bija nobijušies. Izņemot mazo stirnēnu. Viņš teica visiem meža iedzīvotājiem: „Es iešu aprunāties ar medniekiem.” Stirnēns aizgāja pie medniekiem un teica: „Vai jums nav kauna?” Mednieki saprata, ka nevajag uzbrukt dzīvniekiem un pameta mežu.

SATURS

4.C KLASE

I.ZIEDU CEĻOJUMS

Aleksandrs Paplavskis. Kliņģerītes ceļojums	4.lpp.
Uldis Zvirgzdiņš. Puķes ceļojums	5.lpp.
Ēriks Kozlovs. Rozes ceļojums	6.lpp.
Laura Dvinska. Puķes, kas ceļo naktī	7.lpp.
Elīna Rudzīte. Puķuzirņa ceļojums debesīs	8.lpp.
Emīls Kaktiņš. Puķes draugi	9.lpp.
Ralfs Anusāns. Apmaldījies mežā	10.lpp.
Kitija Bogdanova. Brīnumpuķu ceļojums	11.lpp.
Toms Piliens. Puķu ceļojums	12.lpp.

4.A KLASE

II.SKOLA

Lana Anna Stroikova	14.lpp.
Frenks Šenbergs	
Einārs Muižnieks	
Roberts Ančerevičs	
Ričards Puķudārzs	15.lpp.
Kristaps Dubrovskis	
Roberts Upmalis	
Diāna Magone	
Ainis Skrastiņš	16.lpp.
Edvards Vilciņš	
Elizabete Ruska	
Līva Grieta Juškeviča	17.lpp.
Nils Kokarevičs	

Roberts Ančerevičs

III. SKAITĀMPANTI

Fenks Šenbergs 19.lpp.

Lana Anna Stroikova

Kristaps Dubrovskis 20.lpp.

Elizabete Ruska

Roberts Ančerevičs

Edvards Vilciņš 21.lpp.

Roberts Upmalis

Līva Grieta Jurkeviča

Oto Mieziš 22.lpp.

Daniela Vestfāle

Einārs Muižnieks

Ričards Puķudārzs 23.lpp.

Līga Lūse

Ernests Paegle

Ainis Skrastiņš 24.lpp.

Mārtiņš Jānis Rencis

Normunds Lecis 25.lpp.

Lūkass Lecis

Līva Grieta Juškeviča

Ričards Puķudārzs 26.lpp.

Ernests Paegle

Frenks Šēnbergs

Edvards Vilciņš

Kristaps Dubrovskis 27.lpp.

Mārtiņš Jānis Rencis

Roberts Ančerevičs	28.lpp.
Oto Miezis	
Roberts Upmalis	
Līga Lūse	29.lpp.
Daniela Vestfāle	
Ainis Skrastiņš	
Einārs Muižnieks	30.lpp.
Anna Lana Stroikova	
Alīna Kusiņa	
Edmunds Veinbergs	
Elizabete Ruska	31.lpp.
IV.MANS ROKRS AKSTS	
Līva Grieta Juškeviča	32.lpp.
V.VĒSTULE MANAM TALISMANAM	
Oto Miezis	36.lpp.
Roberts Ančerevičs	37.lpp.
Lana Anna Stroikova	38.lpp.
Einārs Muižnieks	39.lpp.
Ričards	40.lpp.
Lana Anna	41.lpp.
VI. JA ES BŪTU LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS	
Einārs Muižnieks	42.lpp.
Oto Miezis	
Nils Kokarevičs	
Līga Lūse	
Lūkass Lecis	
Elizabete Ruska	

Edvards Vilciņš

Frenks Šenbergs

Ainis Skrastiņš

Ernests Paegle

Roberts Upmalis

Roberts Ančerevičs

Ričards Puķudārzis

3.B KLASE

VII.TU ESI MANS DRAUGS

Evelīna Patkovska 47.lpp.

Adelīna Daukste 48.lpp.

Ričards Alekss Švaglis 49.lpp.

Ralfs Senkāns 50.lpp.

VIII. MANA NĀKOTNES PROFESIJA

Katrīna Kalēja 51.lpp.

Evelīna Sturme 52.lpp.

Asnate Grīnfogele 53.lpp.

Kate Vecumniece 54.lpp.

IX. MANI ZIEMASSVĒTKI

Katrīna Kalēja 55.lpp.

Hārdijs Keišs 56.lpp.

Kārlis Jaunpetrovičs 57.lpp.

Ričards Alekss Švaglis 58.lpp.

Evelīna Sturme 59.lpp.

Emīls Jākobsons 60.lpp.

Asnāte Grīnfogele 61.lpp.

3.A KLASE

X.TAS BALTAIS ZIEMAS MIERS

Emīls Rasmuss Sadovskis	63.lpp.
Elīna Rumpa	64.lpp.
Amanda Grīnvalde	65.lpp.
Undīne Dzene	66.lpp.
Paula Sofija Anmane	67.lpp.

2.C KLASE

XI.MĪLESTĪBA

Harijs Gustavs Magons	69.lpp.
Līna Leimane	70.lpp.
Rūdolfs Pakalns un mamma Santa Pakalna	71.lpp.
Daniela Jurkeviča	73.lpp.
Elīza Briede	74.lpp.
Ieva Anuševica	75.lpp.
***	76.lpp.
Ričards Brenčs	77.lpp.
Karīna Anna Kārklīņa	78.lpp.
Rufans Baširovs	79.lpp.

1.C KLASE

XII. PASAKA

Linda Burkovska. Dzeltenā cepure	82.lpp.
Ričards Šimiņš. Šķībā pasaule	83.lpp.
Linda Burkovska. Taisnā pasaule	84.lpp.
Mārtiņš Kļiniņš	86.lpp.

Almanhu veidoja:

Denijs Klamanis

Mazais almanahs

„10 par rakstīšanu”

3.izlaidums

2015.gada maijs